

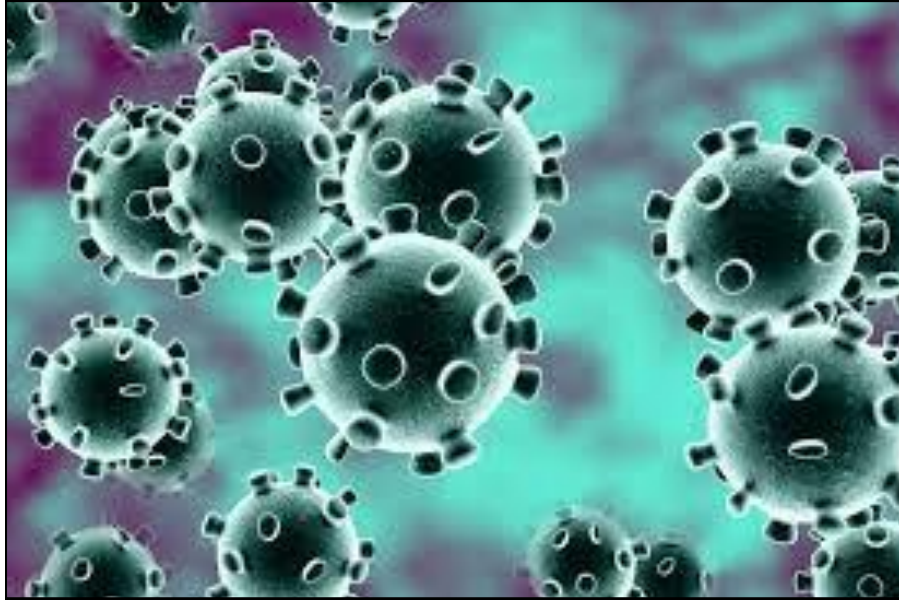
உரிமை: 4தேசம்: 1 திருவள்ளூர்ஆண்டு 2051 பங்குனி / மார்ச் 2020 ஆசிரியர்: தியாகு பொறுப்பாசிரியர்: சமந்தா

தோழர் தியாகுவின் அறிவுக் குரல் கேட்க <https://www.youtube.com/watch?v=NaMbPqrXgPo&feature=youtu.be>

தேசத்தின் குரல்

கொரோனாவை வெல்வோம்!

புதுவிதக் கொரோனா என்னும் கொவிட்-19 நோய் உலகெங்கும்

கோரத்தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு திசம்பர் கடைசியில் சீனத்தில் தொடங்கிய நோய்த் தாக்கு தென் கொரியா, இத்தாலி, ஈரான், பிரான்ஸ், பிரிட்டன், வட அமெரிக்கா என்று நாடுநாடாகப் படர்ந்து இந்தியாவுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் கூட வந்து விட்டது.

உலகெங்கும் கொரோனா கிருமித்தொற்றுக்கு ஆளானவர்கள் தொகை இரண்டு இலட்சத்தைத் தாண்டி விட்டது. ஏழாயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் இறந்து விட்டனர். நாளுக்கு நாள், மணிக்கு மணி இந்தத் தொகை பெருகிச் சென்று

உள்ளே...

1. தேசத்தின் குரல் - 1
2. செங்காட்டான் குறிப்புகள் - 7
3. களம் காலம் - 10
4. சரிய சரியக் கொக்கரிக்கும் பாஜக அரசு - 13
5. ஆரியப் புலப்பெயர்வு விவாதத்தை மரபணுவியல் எப்படி முடித்து வைக்கிறது? திரிபுகளும் உண்மைகளும் - 18
6. இளமதி கற்றுத் தரும் பாடம் - 23
7. உலகின் மிகப் பெரிய கொள்ளை நோய் - 27
8. டிரம்ப் வருகையின் சூக்குமம் - 29
9. பாசிசத்தின் பொருளாதார அடிப்படை - 33
10. வீர வணக்கம்! புரட்சித்தலைவர் அப்துல் கரீம் காசிம் - 36
11. கியூபாவின் புரட்சிப் பெண்கள் - 44
12. நக்வெய்ன் மார்க்சியப் பள்ளியில் (5) - 53
11. திங்கள் பங்களிப்புப் படிவம் -62

கொண்டிருக்கிறது.

தொற்று நோய்கள், கொள்ளை நோய்கள் உலகிற்குப் புதியவை அல்ல என்றாலும் இது வரை எந்த நோயும் இந்த அளவுக்கு விரிவாகவும் விரைவாகவும் பரவியதில்லை என்று வல்லுநர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். கொரோனாவை வருமுன் தடுக்கத் தடுப்பு மருந்தும் இல்லை, வந்த பின் விரட்ட நோய்நீக்க மருந்தும் இல்லை, இது வரை இல்லை என்பதே உண்மை. கொரோனா நோய்க் கிருமி தொடக்கத்தில் ஒரு விலங்கிடமிருந்து மாந்தர்க்குப் பரவியதென்று கூறப்பட்டாலும், பிறகு மாந்தரிடமிருந்து மாந்தர்க்குப் பரவி, பிறகு குமுகாயத்திற்குள் பன்மடங்காகப் பரவிச் செல்கிறது.

இந்தியாவும் தமிழ்நாடும் இப்போது இந்தக் கட்டத்தில் இருப்பதாக, அல்லது இந்தக் கட்டத்தை நெருங்கி விட்டதாக நம்பப்படுகிறது. உருப்படியான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் இல்லையேல் வெடித்துப் பரவும் நிலை மூள்வது உறுதி என்பதுதான் வல்லுநர் கருத்து. சீனத்துக்குப் பிறகு கொரோனா பரவிய நாடுகளின் பட்டறியும் இப்படித்தான் உள்ளது. முன்னெச்சரிக்கை என்பதில் முதல் நடைபடி கிருமித் தொற்றியவர்களைக் கண்டறிந்து தனிமைப்படுத்தும் நோய்காண் ஆய்வுகள் ஆகும். தென் கொரியா ஒரு கட்டத்தில் சுதாரித்துக் கொண்டு ஆய்வு வசதிகளைப் பரவலாக்கியதால் நோய்ப் பரவலை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தி விட்டது. நோய்ப்பரவலை வரைபடமாகக் காட்டும் வளைகோட்டை மேல்நோக்கிச் செல்ல விடாமல் தட்டையாக்கி விட்டது (flattened the curve) என்கின்றனர். ஈரான் அல்லது இத்தாலியால் இப்படிச் செய்ய முடியாததால் கொரோனாவின் ஆட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. பிரிட்டன், ஜெர்மனி போன்ற முன்னேறிய ஐரோப்பிய நாடுகளும் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றன. பிரான்ஸ் நாடு முழுவதும் இழுத்துப் பூட்டப்பட்டு விட்டது. நாம் இங்கே என்ன எழுதினாலும் படிக்கப்படுவதற்குள் எல்லாம் பழைய செய்திகளாகி விடும் என்னுமளவுக்கு நிலைமை விரைந்து மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

கொரோனாவின் விளைவுகளை உடல்நலத் தாக்கம், சமூகத் தாக்கம் என்று இரு தளங்களில் நோக்கிப் புரிந்து கொள்ளவும் மறுவினையாற்றவும் வேண்டும். உடல்நலத்தாக்கம் பற்றி ஊடகங்கள் தொடர்ந்து பேசியும் எழுதியும் காட்டியும் வருகின்றன. உடல்நலத் தாக்கம் என்ற தளத்தில் சீன அரசும் உலக நலவாழ்வு அமைப்பும் (WHO) இது வரை சிறப்பாகப்

பணியாற்றியுள்ளன. நேரடியாக நோய்த் தாக்குறாமலே கியூபா பெருமைக்குரிய பங்காற்றியுள்ளது.

கொரோனாவும் அதற்கு எதிரான நடைபடிகளும் பொருளியல், அரசியல், பண்பாடு என்ற மூவகையிலும் ஏற்படுத்தியுள்ள சமூகத் தாக்கம் இது வரை சிறு அளவிலேயே வெளிப்பட்டுள்ளது. அது முழு அளவில் வெளிப்படும் போது புவிக்கோளமே குலுங்கும் அளவில் இருக்கும் என அஞ்சுகிறோம்.

இந்தியாவில் கொரோனாவின் உடல்நலத் தாக்கம் போதிய அளவு வெளிப்படுமுன்பே சமூகத்தாக்கம் வெளிப்படத் தொடங்கி விட்டது. கேரளம், தமிழகம் உட்பட நாடெங்கும் கல்விக்கூடங்களுக்கு விடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவுக்குள் கொரோனா நுழைந்த செய்தி வருமுன்பே பங்குச் சந்தையில் சரிவு தொடங்கி விட்டது. நிதியமைச்சருக்கு மட்டும் தெரியாமல் ஏற்கெனவே நெருக்கடியில் சிக்கிச் சுணக்கத்தில் உள்ள இந்தியப் பொருளியலை கொரோனா எப்படியெல்லாம் குதறப் போகிறதோ? நினைத்தாலே நடுக்கமாய் உள்ளது. மனிதர்கள் ஒன்றுகூடுவது தடைப்படுமானால், பெரும் தொழிற்கூடங்கள் மூடப்பட்டு, பொதுப் போக்குவரத்து அற்றுப் போய் பொருளாக்கத் துறையில் இதுவரை இல்லாத தேக்கம் ஏற்படும். ஏற்கெனவே பொருளியல் சுணக்கத்தால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியை இது மேலும் முற்றச் செய்யும். ஒரு மனிதனும் குடும்பமும் நாடும் எவ்வளவு காலத்துக்குப் புதிய ஆக்கமே இல்லாமல் செலவழிக்க முடியும்?

நெருக்கடிக்கு மேல் நெருக்கடி என்றாலும் சுமை முழுக்க உழைக்கும் மக்கள் மீதுதான் சுமத்தப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. நோய் ஏழை பணக்காரன் பார்க்காதுதான். ஆனால் நோயை எதிர்த்து நிற்கும் வசதி எல்லார்க்கும் ஒன்றில்லையே! இயல்பான நெருக்கடியின் சுமையோடு கொரோனா நடவடிக்கைகளுக்கான செலவுச் சுமையும் சேர்ந்து கொள்ளும்.

கொரோனா பரவல் தடுப்புக்காகக் கல்விக்கூடங்களும் திரையரங்குகளும் தொழிற்கூடங்களும் மூடப்பட்டு விட்டன. பொதுப் போக்குவரத்தும் இளைத்துப் போய்விட்டது. வானூர்திகள் தரையிட்டுக் கிடக்கின்றன. இந்த நடைபடிகளுக்கான நலவாழ்வுத் தேவையை மறுக்க முடியாது.

அதே போது இதனால் ஏற்படும் வேலையிழப்புகளுக்கும், புதிய வேலைவாய்ப்புகளே இல்லாமற்போவதற்கும் யார் ஈடுசெய்வது?

வீட்டிலிருந்தபடி வேலை என்பது மிகச் சில துறைகளுக்கும் மிகச் சில பணிகளுக்கும் மட்டுமே பொருந்தும். அதுவும் கூட சிறிது காலத்துக்கு மட்டுமே. ஆலைகள் இல்லாமல் அலுவலகங்கள் மட்டும் இயங்க முடியாதல்லவா? தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யத் தொடங்கிய போது கொரோனா பற்றிய பேச்சே கிடையாதே! சண்டிக் குதிரைக்கு சறுக்கியது சாக்கெனப் பெருங்குழுமங்கள் ஊழியர் குறைப்புக்கு கொரோனா நெருக்கடியையும் பயன்படுத்திக் கொண்டால் வியப்பில்லை. அரசும் அவர்களுடையதுதானே!

தொழிலாளர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் உழைப்பாளர்களுக்கும் ஒடுக்குண்ட மக்களுக்கும் தங்கள் மீதான சுமையைக் குறைத்துக் கொள்ளவே போராடுதல் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆனால் கொரோனா ஆபத்தினால் ஒன்றுகூட முடியாது. ஒன்றுகூடாமல் போராட முடியாது. புதுவித கொரோனாவினால் ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புதுவித நெருக்கடி நமக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்துக்கேதான்!

பிரான்சு நாட்டின் அதிபர் இமானுவேல் மக்ரோன் கொரோனா பரவுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக முதலில் இரவு விடுதிகளையும் அருங்காட்சியகங்களையும், திரையரங்குகளையும் கலைக்கூடங்களையும் விளையாட்டரங்குகளையும் மூட ஆணையிட்டார். அப்போதும் மக்கள் பூங்காக்களில் கூடுவதைப் பார்த்த பின் நாட்டையே இழுத்துப் பூட்டி விட்டார். இது போர் என்று அறிவித்தார். யாரும் உரிய காரணமின்றி வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாது. இந்த அறிவிப்பை வெளியிடும் போதே மக்களுக்குச் சிலபல சலுகைகளையும் அறிவித்தார். இன்னும் கூட முக்கியமாக, அரசிடம் தொழிலாளர்கள் எழுப்பிப் போராடி வந்த சில கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் அறிவித்தார். இதில் எல்லா நாடுகளுக்கும் ஒரு பாடம் உள்ளது எனக் கருதுகிறோம்.

கொரோனாவுக்கு எதிரான போரட்டம் என்பது அரசும் மக்களும் சேர்ந்து நடத்த வேண்டிய ஒன்று. பூசல்களால் பிளவுற்ற குமுகத்தால் இந்தப் போராட்டத்தை வெற்றியமாக நடத்த முடியாது.

இயல்பிலேயே உட்பகைமையும் பாகுபாடுகளும் நிறைந்த இந்தியக் குமுகம் அரசியலிலும் முட்டி மோதிக் கொண்டிருப்பது கொரோனாவின் உயிர்மேய்ச்சலுக்கு வாய்ப்பாகி விடும். இந்திய அரசு இந்த உண்மையை உடனே உணர்ந்து மக்களை இணக்கப்படுத்த உருப்படியான நடைபடிகள் எடுக்க வேண்டும்.

சீனத்தின் ஹூபேய்-லூகானும் இத்தாலியின் லம்பார்டியும் பிரான்சு முழுவதும் இழுத்து பூட்டப்பட்டது போல் இந்தியாவிலும் மராட்டியம்-மும்பையை இழுத்துப் பூட்ட வேண்டியிருக்கலாம் என்ற குரல் கேட்கிறது. அப்படி ஏதாவது செய்தால்தான் கொரோனாவைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்றால் செய்யுங்கள். ஆனால் அதற்கு முன்னதாக ஏழரை திங்கள் முன்பு அநியாயமாக இழுத்துப் பூட்டினீர்களே காசுமீரத்தை, பெருஞ்சிறை திறந்து அந்த மக்களை முதலில் விடுவியுங்கள். கொரோனா எதிர்ப்புப் போரில் குடியாட்சியம் போல் உதவக் கூடியது வேறில்லை.

இரண்டாவதாக, குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம் உள்ளிட்ட சூலாயத்தால் இசுலாமிய மக்களைப் பிரித்துத் தனிமைப்படுத்தும் உங்கள் முயற்சி தோற்று விட்டது என்பதை இப்போதாவது உணர்ந்து அந்தப் பாசிச முனைவுகளைக் கைவிடுங்கள். அறவே கைவிட முடியாதென்றால் கொரோனா ஒழியும் வரை அவற்றைப் பிற்போடுங்கள். அதனால் ஒன்றும் குறைந்து போய் விட மாட்டீர்கள். கொரோனா ஆபத்தை அனைத்துப் பிரிவு மக்களுக்கும் அழுத்தமாக உணர்த்த அது உதவும். தெருவில் அமர்ந்து போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களும் கொரோனா ஆபத்து கருதி அந்த வடிவத்தை காலவரம்பின்றி நீடித்துச் செல்ல இயலாது என்பதை எளிதில் விளங்கிக் கொள்வார்கள். இடைக்காலத்தில் பேசித்தீர்வு காணவும் முயலலாம்.

மறுபுறம் கொரோனா நெருக்கடி முற்ற முற்ற மக்கள் நலன் கருதிப் புதிய கோரிக்கைகள் எழுப்பவும் புதிய போராட்ட வடிவங்கள் காணவும் வேண்டிய தேவை எழும் என்பதை மனத்தில் கொள்வோம்.

பன்னாட்டரங்கில் அமெரிக்கப் பேரரசு எப்படி நடந்து கொள்கிறது பார்த்தீர்களா?

ஈரானின் 31 மாகாணங்களில் ஒவ்வொன்றும் கொரோனாவின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகித் தவிக்கிற இந்த நேரத்தில் அமெரிக்க வல்லரசு தன் பொருளியல் தடைகளைக் கடுமையாக்கி ஈரானின்

துன்பத்தை மோசமாக்கியிருப்பதாக அந்நாட்டின் அயலுறவுத் துறை அமைச்சர் முகமது ஜவாத் ஜரீஃப் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கொரோனாவுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது மனிதகுலத்தைக் காப்பதற்கான போராட்டம் ஆகும் என்று அவர் டிரம்ப்புக்குச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். கோவிட்-19 காய்ச்சலுக்கு மேல் டிரம்ப்பின் வல்லரசியக் காய்ச்சலும் ஈராணை வாட்டுகிறது.

கொரோனா சீனர்களுக்கு எதிராகப் பல நாடுகளில் இனவாதம் கக்குவதற்குப் பயன்பட்டதை அறிவோம். கொரோனா கிருமியே சீனக் கிருமி எனப்பட்டது. எப்போதோ அது உலகக் கிருமி ஆகி விட்டது. ஆனால் இப்போதும் டொனல்டு டிரம்ப் அதைச் சீனக் கிருமி என்று சொல்லி வம்பிழுக்கிறார். அமெரிக்காவில் கொரோனா ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பேரழிவை உணராதவராகவே இருக்கிறார்.

இதற்கு நேர் மாறாக, அருகிலிருக்கும் சின்னஞ்சிறு கியூபாவின் குமுகிய அரசும் மக்களும் எப்போதும் போலவே இப்போதும் உலகின் துயரம் துடைக்க இயன்றதனைத்தும் செய்து வருவது பெருமைக்குரியது. துயரமான சூழலிலும் கூட ஈராணை அமெரிக்கா நெருக்கி முறுக்கி இடர்ப்படுத்துவதும், இன்றளவும் அமெரிக்காவின் பொருளியல் முற்றுகைக்குள் சிக்கி உழலும் கியூபா மகாபிரிட்டனுக்கே உதவி வருவதும் உணர்த்துவது என்ன?

ஒவ்வொரு நாடும் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள உலகைக் காக்க வேண்டும். உலகைக் காக்க எல்லா நாடுகளும் ஒவ்வொரு நாட்டையும் காக்க வேண்டும். இதுதான் உண்மையான பன்னாட்டுலகியம் (சர்வதேசியம்)!

ஒருவர் எல்லாருக்காகவும்!

எல்லாரும் ஒருவருக்காக!

ஒவ்வொருவரும் அனைவருக்காகவும்!

அனைவரும் ஒவ்வொருவருக்காகவும்!

இதுதான் பொதுமைப் பண்பு! கொரோனாவை வெல்வதற்கான போராட்டத்தில் இந்தப் பொதுமைப் பண்பு வளரட்டும்!

செங்காட்டான் குறிப்புகள்

1. கொரோனா, கரோனா எதுவானாலும்...

கொரோனா என்பதை ஒருசில ஏடுகள் கரோனா என்று எழுதுகின்றன. இருவிதமாகவும் எழுதலாம் எனத் தோன்றுகிறது. போகட்டும். கொரோனா குறித்து நம் தோழர்கள், நண்பர்கள் அலட்சியமாக இருந்து விடக் கூடாது என்பதே என் முதல் கவலை. நாம் கவனமாக இருப்பது மட்டுமல்ல, மற்றவர்களையும் கவனமாக இருக்கச் செய்தல் வேண்டும். வழலையும் நீரும் கொண்டு கைகழுவுதல், குமுகத் தொலைவு பேணல், கூட்டம் தவிர்த்தல், நோயறிகுறிகளை மதித்து உடனே மருத்துவ ஆய்வும் அறிவுரையும் பெறுதல் உள்ளிட்ட எல்லா நடைபடிகளும் ஊடகங்களில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டு விட்டன. அறிவியலை நம்பிச் செயல்படுங்கள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை.

2. பதினாறாம் கட்டளை:

கொரோனா கிருமித் தொற்று பரவாமல் தடுக்க இந்திய அரசு 15 கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. எல்லாம் சரி. ஆனால் 16ஆம் கட்டளை ஒன்று தேவைப்படுகிறது. உண்மை பேசுங்கள் என்பதே அது. இது ஆட்சியாளர்களுக்கான கட்டளை. இந்தியாவில் கிருமித் தொற்று எந்த அளவுக்குப் பரவியுள்ளது என்பது பற்றி வெளிப்படைத்தன்மை தேவை. சீனம், இத்தாலி, ஈரான் போன்ற நாடுகளில் போல் இந்தியாவிலும் கொவிட்-19 சிறுகத்தொடங்கி பெரிதாக வெடித்துப் பரவினால் அதற்கு அரசும் மக்களும் அணியமாக வேண்டும். இது வரை நோய்காண் ஆய்வுகள் போதுமான அளவு விரிவாகச் செய்யப்படவில்லை என்று வல்லுநர்கள் சொல்வதற்கு அரசு மறுமொழியே இல்லை. ஆய்வுகள் நடைபெறுவதோடு ஆய்வுமுடிவுகளும் பொதுவெளியில் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். ஒளிவுமறைவின்றி எல்லாத் தரவுகளும் கணிப்புகளும் மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். அரசு கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் போது அவற்றுக்கான தேவையை

உணர்ந்து மக்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவும் இந்த வெளிப்படைத்தன்மை இன்றியமையாதது.

உண்மை பேசு என்ற இந்தப் பதினாறாம் கட்டளை இந்திய அரசுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழக அரசுக்கும் தான்!

3. உமி கொண்டுவந்த மோதி உரை:

சென்ற 19ஆம் நாள் இரவு தலைமையமைச்சர் நரேந்திர மோதி நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரையைக் கேட்டிருப்பீர்கள் அல்லது படித்திருப்பீர்கள். எல்லாம் கொரோனா பற்றித்தான்!

மக்களுக்கு நிறைய அறிவுரைகள் வழங்கினாரே தவிர, அரசு எடுத்துள்ள, எடுக்கப் போகிற

முயற்சிகள் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வருகிற 22 ஒரு நாள் நாமாக ஊரடங்கு செய்ய

வேண்டுமாம்! கைத்தட்ட வேண்டுமாம். மருத்துவர்கள் உள்ளிட்ட பணியாளர்களைப்

பாராட்டுவதற்காம்! கேலிக்கூத்து! கொரோனா உலகப் போர்களை விடக் கொடியது என்கிறார்.

பொருளியல் நெருக்கடி பற்றி எச்சரிக்கிறார். அதற்கு நிர்மலா சீதாராமன் தலைமையில் குழு

அமைத்துள்ளார்களாம். நெருக்கடியின் சுமைகள் மென்மேலும் நம் தலையில் கட்டப்படும்,

பெருங்குழுமங்களின் காட்டில் மென்மேலும் சலுகை மழை பொழியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

நாம் அரிசி கொண்டுவந்தால் மோதி உமி கொண்டு வருவார், ஊதி ஊதித் தின்னலாம். போராட்ட

வழிகள் அடைக்கப்படும் போதே போராடுவதற்கான தேவைகள் குறையவில்லை, கூடியே

செல்கின்றன.

4. கொரோனா எதிர்ப்புக்குக் குழுகத்தை அணியமாக்கல்:

கண்ணுக்குத் தெரியாத பகை, கட்டுக்கடங்காத களம், கொரோனா மீது உலகப் போர் என்று

தொடக்கத்தில் நான் எழுதிய போதே, "அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது சமூக வாழ்வில்

நிலவும் பூசல்களைத் தீர்த்து இணக்கமான சூழலை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிளவுற்றுக் கிடக்கும்

சமூகத்தால் கொரோனாவை எதிர்த்த போருக்காக ஒன்றுபட முடியாமற்போகும். அரசுக்கு இந்த

எச்சரிக்கை உணர்வு உடனடித் தேவை!" என்று எழுதினேன். சென்ற மார்ச்சு 12ஆம் நாள் குடந்தையிலும் கூத்தாநல்லூரிலும் குடியரிமைத் திருத்தச் சட்ட எதிர்ப்புப் போராட்ட அமர்வுகளில் பேசிய போது தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் சார்பில் அரசுக்குக் கோரிக்கை வைத்தேன்: ஒன்று, காசுமீரத்தைத் திறந்து விடுங்கள்! இரண்டு, குடியரிமைத் திருத்த சட்டம் உள்ளிட்ட பூசலுக்குரிய சட்டதிட்டங்களைக் கைவிடுங்கள்! அடியோடு கைவிட முடியாது என்றால் ஆறு மாதம் நிறுத்தி வையுங்கள்! அதற்கேற்ப போராட்டங்களையும் நிறுத்தி வைக்கலாம் என்றேன். ஆனால் கொரோனா தொடர்பான அரசு அறிவிப்புகளில் இது போன்ற எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. எனவே போராட்ட வடிவம் வேறு வழியின்றி மாறி விட்டதென்றாலும் இலக்கு மாறவில்லை என்பது தெளிவாகி விட்டது.

5. புதிய போராட்ட வடிவங்கள் தேடுக!

என்றும் உள்ள கோரிக்கைகளுக்காக இன்றும் போராட வேண்டிய தேவை இருக்கும் போதே கொரோனா தொடர்பான மக்கள் கோரிக்கைகளையும் இனங்கண்டு பட்டியலிட வேண்டும். அவற்றுக்காகவும் போராடத்தான் வேண்டும். தனியார் மருத்துவமனை உள்ளிட்ட எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் கட்டணமில்லாத பிணியாய்வும் பிணித்தணிப்பு மருத்துவமும் வேலையிழப்புக்கு இழப்பீடு போன்ற பல கோரிக்கைகளும் உள்ளன. இவற்றுக்காகப் போராடுவது தவிர அரசு நமக்கு வேறு வழி விட்டு வைக்கும் போல் தெரியவில்லை. கொவிட்-19 உண்டாக்கிய கிருமி புதுவிதக் கொரோனா எனப்படுகிறது. நமக்கும் புதுவிதப் போராட்ட வடிவங்கள் தேவைப்படுகின்றன. நாம் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இப்போதைக்கு ஒன்றைச் சொல்லலாம். வலுவான பொதுக்கருத்து என்பதே கூட குடியாட்சியத்தில் ஒரு போராட்ட முறைதான் என்பது நினைவிருக்கட்டும்.

மகிழன்

களம் காலம்:

திருச்சிராப்பள்ளியில் "அஞ்சாதே, போராடு!" மாநாடு

குடியுரிமை திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து திருச்சிராப்பள்ளியில் சென்ற பிப்ரவரி 23ஆம் நாள் மக்களதிகாரம் சார்பில் நடைபெற்ற "அஞ்சாதே போராடு" மாநாட்டில், ஓய்வுபெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி கோபால கௌடா, தோழர்கள் பெங்களூர் பாலன், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலை மாணவர் பாலாஜி, இயக்குநர் லெனின் பாரதி, காளியப்பன், சி. ராஜு ஆகியோருடன் த தே வி இ சார்பில் தோழர் தியாகு கலந்து கொண்டு பேசினார். தாகிர் சதுக்கத்தின் அரபு வசந்தம் போல், ஜல்லிக்கட்டுக்கு மெரினா வசந்தம் போல், இந்தியா முழுவதும் ஷாஹின் பாக்குகள் என வர்ணித்தார். ம.க.இ.க. கோவன் கலைக்குழுவினரின் கலைநிகழ்ச்சியும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

தமிழ்க் குடியுரிமைப் பரப்புரை:

குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக "வேண்டும் தமிழ்க் குடியுரிமை!" என்ற கோரிக்கை முழக்கத்துடன் இரண்டாம் கட்டப் பரப்புரை 01.03. 2020 ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று சென்னை சைதாப்பேட்டையில் செட்டித் தோட்டம் பகுதியில் நடைபெற்றது. மாலை 5 மணிக்கு தோழர் தியாகு தலைமையில் தோழர்கள் தமிழ்க் கதிர், நிலவொளி, திலீபன், பொழிலன், மகிழன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இசுலாமியர்கள் கணிசமாக உள்ள பகுதி என்பதால் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு நம்மை வரவேற்று அவர்களே நமக்கு வழிகாட்டி நம்மோடு இணைந்து பரப்புரை செய்தனர். நம்மை விருந்தோம்பியும் ஆதரவு தெரிவித்தனர். தமிழ்நாட்டுக் குடியுரிமை பெறும் வரை நமது பரப்புரைப் பயணம் தொடரும்.

தொழிலாளர் போராட்டம்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டத்துக்கு எதிராக சென்னை அயனாவரத்தில் ஐந்து தொழிலாளர்கள் 26.02.2020இல் தொடங்கிய கால வரையற்ற பட்டினிப் போராட்டத்தைத் தோழர் தியாகு வாழ்த்திப் பேசினார். குடியுரிமைக்கான போராட்டத்தில்

தொழிலாளர்கள் முன்னுக்கு நிற்க வேண்டிய தேவையை அவர் வலியுறுத்தினார்.

தில்லியில் இசுலாமியருக்கு எதிரான கலவரம்! இந்து பாசிச பயங்கரம்!

இந்தத் தலைப்பில் சென்னை வள்ளுவர் கோட்டம் அருகே சென்ற மார்ச்சு 3ஆம் நாள் மாலை பல்வேறு இயக்கங்களின் சார்பில் நடைபெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தில் தோழர் தியாகு உரையாற்றினார். தாழ்த்தப்பட்டோர் போராடுவதைப் பொதுவாக சாதி இந்து மனநிலை ஒத்துக்கொள்வதில்லை. அல்லவா, அதே போல் முஸ்லிம்கள் போராடுவதை இந்துத்துவ ஆற்றல்களால் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. இது புதிவகை மனுநீதி என்றார்.

'ஷாகின் பாக்' போராட்ட அமர்வுகளில் நமது குரல்

மதுரை மகபூப்பாளையத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்த ஷாகின் பாக் போராட்ட அமர்வின் 21ஆம் நாளில் மார்ச்சு 5ஆம் நாள் இரவு தோழர் தியாகு வாழ்த்திப் பேசினார். ஏழு மாதமாகச் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள காசுமீர்த்து மக்களை ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சிகளும் மறந்து விட்டன. உயிரை உருக்கி ஆசாதி முழக்கமிடும் அம்மக்களை இந்தப் போராட்டக் களத்திலிருந்து வணங்குவோம் என்றார்.

மார்ச்சு 7ஆம் நாள் மாலை ஈரோட்டில் ஷாகின் பாக் போராட்ட அமர்வில் தோழர் தியாகு உரையாற்றினார். தமிழ்க் குடியரிமை வேண்டும் என்ற ததேவிஇ நிலைபாட்டை விளக்கியதோடு, தமிழ்நாட்டுக்கு சட்டமியற்ற நீ யார்? என்ற தந்தை பெரியாரின் கேள்வியை மீட்டுயிர்க்க வேண்டிய தேவை எழுந்திருப்பதாகவும் சொன்னார்.

மார்ச்சு 12ஆம் நாள் மாலை குடந்தை நகரிலும் இரவு கூத்தாநல்லூரிலும் ஷாகின் பாக் அமர்வுகளில் தோழர் தியாகு பேசுகையில் கொரோனா கிருமித்தொற்று பரவி வருவதை முதன்முதலாக எடுத்துக்காட்டினார். இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் கொரோனா குறித்து விடுத்திருக்கும் அறிவுரைகளை எடுத்துக்காட்டி, அரசுக்கு மக்களின் முழு ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதைக் கருத்தில் கொண்டு குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம் , தேசியக் குடிமக்கள் பதிவேடு, தேசிய மக்கள்தொகைப் பதிவேடு ஆகியவற்றைக் கைவிடும்படி அல்லது ஆறு மாதம் பிற்போடுமாறு கோரிக்கை விடுத்தார். இந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டால்

போராட்டத்தையும் ஒத்தி வைக்கலாம் என்றார்.

சாதியும் நீதியும்

பவானி அருகே குருப்பநாயக்கம்பாளையத்தைச் சேர்ந்த இளமதி, கவுந்தப்பாடி பகுதியைச் சேர்ந்த செல்வன் ஆகிய இருவரும் 09/03/2020 காலை சேலம் மாவட்டம் கொளத்தூர் அருகே காவலாண்டியூர் பெரியார் படிப்பகத்தில் திராவிடர் விடுதலைக்கழகத் தோழர் ஈசுவரன் தலைமையில் சாதிமறுப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். இளமதியின் தந்தையும் வன்னிய சாதி வெறியர்களும் சாதிமறுப்புத் திருமணத்துக்குப் பகையான அமைப்பினரும் (பாமக மற்றும் கொங்கு வேளாளர் கட்சியினர்) கொடிகட்டிய வண்டியில் வந்து நள்ளிரவில் கொலைவெறித் தாக்குதல் நடத்தியுள்ளனர். இதில் ஈசுவரனும் செல்வனும் கடுங்காயமுற்றனர். செல்வியை சாதி வெறியர்கள் கடத்திப் போய் விட்டனர். வன்முறை வெறியாட்டம் ஆடிய சாதிவெறிக் கும்பலை எஸ்சி எஸ்டி வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தில் தளைப்படுத்திச் சிறையிலடைக்கக் கோரியும், மணமகளை மீட்டு மணமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கக் கோரியும் சாதியாணவக் குற்றங்களுக்கு எதிராகத் தனிச் சட்டம் கோரியும் மார்ச்சு 11ஆம் நாள் மாலை சென்னையில் பெரியார் சிலையருகே திராவிடர் விடுதலைக் கழகம் தோழர் விடுதலை இராசேந்திரன் தலைமையில் ஒருங்கிணைத்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் ததேவிஇ-யும் கலந்து கொண்டது. தோழர் தியாகு கண்டன உரை ஆற்றினார். (பின்குறிப்பு: செல்வியைக் கடத்திய கும்பல் அவரைக் கொண்டே கொளத்தூர் மணி, ஈசுவரன் உள்ளிட்ட தோழர்கள் மீது கடத்தல் முறையீடு செய்து காவல்துறை வழக்கும் பதிந்து விட்டது.)

உடுமலை சங்கர் நினைவேந்தல்

சாதி மறுத்துக் காதல் மணம் புரிந்து கொண்டதால் நட்டநடுத் தெருவில் பட்டப்பகலில் வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட உடுமலை சங்கரின் நான்காம் ஆண்டு நினைவேந்தல் சென்னை அம்பேத்கர் மணிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ததேவிஇ சார்பில் தோழர்கள் சுதா காந்தியும் தமிழ்க்கதிரும் நினைவுரை வழங்கினர். ஆணவக் குற்றங்களுக்கு எதிராகத் தனிச் சட்டம், சாதி மீறி மணந்து கொண்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, அவர்களின் வழித் தோன்றல்களுக்குத் தனி இட ஒதுக்கீடு ஆகிய கோரிக்கை முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டன. இறுதியில் அனைவரும் நினைவுச் சுடரேந்தினர். சங்கர், இளவரசன் படங்களுக்கு மலர்தூவி அஞ்சலி செலுத்தினர்.

சமந்தா

சரிய சரியக் கொக்கரிக்கும் பாஜக அரசு:

சீனாவில் ஏற்பட்டுள்ள கரோனா வைரஸ் தாக்குதல் மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவும் அபாயம் உள்ளதால் பங்குச்சந்தை முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கை குறைந்துள்ளது. இதனால் இந்தியப் பங்குச் சந்தை கடும் சரிவு கண்டுள்ளது. ரூபாய் மதிப்பும் வீழ்ந்து தொடர் ஏற்ற இறக்கங்களால் அச்சுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் இந்திய அரசு கடனுக்கு முழுக்க முழுக்க அந்நிய முதலீட்டாளர்களை நம்பியுள்ளது. அந்நிய நிதி முதலீடுகளுக்கு 100 சதவீதம் வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் இறையாண்மையை விற்கும் விதமாக அரசும் ரிசர்வ் வங்கியும் அந்நிய முதலீடுகளை அதிகரிப்பதற்காக உலக வர்த்தகச் சந்தையில் அரசுக் கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடத் தீவிர முயற்சியில் இறங்கியுள்ளன.

அமெரிக்காவுடன் கூட்டணியை வலுப்படுத்திய மோடி அரசின் ஆர்வமெல்லாம் ஆயுத உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதில்தான் உள்ளது. இந்தியாவின் ஆயுத ஏற்றுமதியை 5 பில்லியன் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்றும் உத்தர பிரதேசத்தை பெரிய ஆயுத உற்பத்திக் கேந்திரமாக உருவாக்க உள்ளதாகவும் மோடி தெரிவித்துள்ளார்.

ரிசர்வ் வங்கியின் அறிக்கையில் கண்டுள்ள படி சென்ற ஆண்டு 13.5% ஆக இருந்த வங்கிகள் அளிக்கும் கடன் சதவீதம் இந்த ஆண்டில் 8.5% ஆகக் குறைந்துள்ளது. விவசாயக் கடன் 7.6% லிருந்து 6.5% ஆகக் குறைந்துள்ளது. தொழில்துறைகளுக்கான கடன் வசதி 5.2% இலிருந்து 2.5%

ஆகக் குறைந்துள்ளது. இதனால் கடன் உதவி கிடைக்காமல் உற்பத்தித் துறையே முடங்கியுள்ளது.

விவசாயிகளுக்கு அடுத்த நிதி ஆண்டுக்குள் ரூ.15 லட்சம் கோடி அளவில் கடன் வழங்க இலக்கு நிர்ணயித்திருப்பதாக வெற்று வாக்குறுதியை மட்டுமே தந்துள்ளார் நிதியமைச்சர்.

உத்தர பிரதேசத்தில் மோடி 10,000 விவசாய உற்பத்தியாளர் அமைப்புகளை உருவாக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துள்ளார். இத்திட்டத்திற்கு 5 ஆண்டுகளில் 5,000 கோடி முதலீடு செய்யப் போவதாக வாக்குறுதி மட்டும் அளித்துள்ளார். தகவல் உரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் பெற்ற தகவலின் படி பிரதம மந்திரி கிஸான் திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு இரண்டாம் தவணையாகச் செலுத்த வேண்டிய இரண்டாயிரம் ரூபாய் இன்னும் 50 மில்லியன் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, மூன்றாம் தவணை இரண்டாயிரம் ரூபாய் இன்னும் 51.6 மில்லியன் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் உள்ளது.

நுகர்வோர் குறியீடு அடிப்படையிலான சில்லறை பணவீக்கம் ஜனவரியில் 7.59% உயர்ந்துள்ளது. 2020 ஜனவரியில் உணவுப் பொருட்களின் விலைவாசி 13.63 சதவீதமாக உள்ளது. காய்கறி விலைவாசி 50.19% உயர்ந்துள்ளது. பருப்பு வகைகளின் விலை 16.71% உயர்ந்துள்ளது. மீன், இறைச்சியின் விலை 10.5%, முட்டையின் விலை 10.41% உயர்ந்துள்ளது. மொத்தப் பணவீக்கம் டிசம்பரில் 2.59% ஆக இருந்தது ஜனவரியில் 3.1%ஆக உயர்ந்தது. கிராமப்புறங்களில் கூலிவீதம் 2.1% குறைந்துள்ளது.

பொருளாதாரச் சரிவால் விவசாயிகளின் வருவாயும் நுகர்வும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் விவசாயிகள் வருவாயை இரட்டிப்பாக்கும் கமிட்டியின் தலைவர் அசோக் தால்வாய் இலக்கை அடைவதற்கான சரியான வழித்தடத்தில் உள்ளோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். 1991 பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தின் பயன்பாடு விவசாயத் துறையை அடையவில்லை என்பதால் விவசாயிகளின் தற்சார்பை அழிக்கும் தாராளமயத்தின் மூலமாக ஒரு முன்னுதாரணமான மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளார்.

தொழில்துறை உற்பத்திக் குறியீட்டு அறிக்கையின் (ஐஐபி) படி 2019 டிசம்பர் மாதத் தொழில்துறை உற்பத்தியானது சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 0.3% குறைந்துள்ளது. உற்பத்தித்துறையின் இருபத்தி மூன்று தொழில் வகைகளில் பதினாறு தொழிற்குழுக்களின் உற்பத்தி வளர்ச்சி எதிர்மறையாக உள்ளது. 'கணினி உற்பத்தித் தொழிற்குழுவில் மின்னணு மற்றும் ஒளியியல் தயாரிப்புகளின் உற்பத்தி எதிர்மறையாக (-) 24.9% குறைந்துள்ளது. இயந்திரங்கள் மற்றும் உபகரணங்களின் உற்பத்தி (-20.3%) அச்சிடுதல், பதிவு செய்யப்பட்ட ஊடகங்களின் மறு உற்பத்தி (-15.5%) குறைந்துள்ளது. முதன்மைப் பொருட்கள் (-2.2%) மூலதனப் பொருட்கள் (-18.2%) , நீடித்த நுகர்வுப் பொருட்கள் (-6.7%) மற்றும் உடனடி நுகர்வு பொருட்கள் (-3.7%) ஆகியவற்றின் உற்பத்தியும் குறைந்துள்ளது.

வணிகம் மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சகத்தால் வெளியிடப்பட்ட ஜனவரி மாதத்திற்கான அறிக்கையின் படி ஆகஸ்ட் 2019 முதல் நவம்பர் 2019 வரை எதிர்மறையான வளர்ச்சியைக் கொண்டிருந்த எட்டு முதன்மைத் துறைகளின் உற்பத்தி டிசம்பரில் 2.1% ஆக உயர்ந்து 2020 ஜனவரியில் 2.2% ஆக உள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் சென்ற ஆண்டில் ஏப்ரல்-ஜனவரி காலகட்டத்தில் 4.4% ஆக இருந்த முதன்மைத் தொழில்துறைகளின் வளர்ச்சி இந்த ஆண்டில் 0.6 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் நிலக்கரி (8%), சுத்திகரிப்புப் பொருட்கள் (1.9%), சிமெண்ட் (5%), மின்சாரம் (2.8%) ஆகியவற்றின் உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. கச்சா எண்ணெய் (-5.3%), இயற்கை எரிவாயு (-9.1), உரம் (-0.1%) ஆகியவற்றின் உற்பத்தி குறைந்துள்ளது.

2018-19ஆம் நிதியாண்டின் மூன்றாவது காலாண்டில் (அக்டோபர்-டிசம்பர்) 5.6 சதவீதமாக இருந்த இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி கடந்த 7 ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்கு நடப்பு நிதியாண்டின் மூன்றாவது காலாண்டில் (அக்டோபர்-டிசம்பர்) 4.7 சதவீதமாகக் குறைந்ததாக தேசியப் புள்ளியியல் அலுவலகத்தின் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. மொத்த மூலதன உருவாக்கத்தின் மதிப்பு சென்ற ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 32.3% ஆக இருந்தது. நடப்பு ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 29.2%ஆகக் குறைந்துள்ளது. ஏற்றுமதி 21.4% ஆக இருந்தது 2019-20ல் 19.3% ஆகக் குறைந்துள்ளது. மொத்த மதிப்பாக்கம் (ஜிவிஏ) அடிப்படையில் உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சி கடந்த நிதியாண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 5.2% ஆக இருந்தது நடப்பு

நிதியாண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் ஆண்டில் 0.2% ஆகக் குறைந்துள்ளது. கட்டுமானத் துறையின் வளர்ச்சி 0.3 சதவீதம் குறைந்து 6.6 சதவீதமாக உள்ளது. சுரங்கத் துறை வளர்ச்சி கடந்த ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 4.4 சதவீதமாக இருந்த நிலையில் நடப்பு ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 3.2 %ஆகக் குறைந்துள்ளது.

வர்த்தகம், ஹோட்டல், போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு, சேவை, ஒளிபரப்பு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி கடந்த நிதியாண்டின் மூன்றாவது காலாண்டில் 7.8 சதவீதமாக இருந்த நிலையில் இந்த நிதியாண்டின் மூன்றாவது காலாண்டில் 5.9 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. 2017-18ல் 5 சதவீதமாக இருந்த வேளாண் துறை உற்பத்தி சென்ற நிதியாண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 2 சதவீதமாகக் குறைந்து நடப்பு நிதியாண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 3.5 சதவீதமாக உள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இந்தியாவின் கச்சா எஃகு உற்பத்தி இந்த மாதம் 3.26% குறைந்துள்ளதாக உலக எஃகு அமைப்பு தெரிவித்துள்ளது இருப்பினும் எப்போதும் ஒரே பல்லவியைப் பாடுவதே நிதியமைச்சருக்கு வழக்கமாகி விட்டது: நாட்டின் பொருளாதாரம் சிக்கலில் இல்லையாம். வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிகள் தெரிகின்றனவாம். செய்திகள் வாசிப்பது: மத்திய நிதி அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன். 5 டிரில்லியன் டாலர் பொருளாதாரத்தை நோக்கி நாட்டின் பொருளாதாரம் பயணிப்பதாகவும் கூறுகிறார். அதற்கும் மேலாக இணை நிதியமைச்சர் அணுராக் தாக்கூர் 2025ல் இந்தியாவை உலகின் மூன்று பெரிய பொருளாதாரங்களுள் ஒன்றாக மாற்றப் போவதாகக் கொக்கரிக்கிறார். இது என்ன கண்கட்டி வித்தையா? மக்களை லத்தியால் அடக்குவது போல் பொருளாதாரத்தை நாம் நினைத்த படி கட்டுப்படுத்த முடியுமா? பொருளாதார விதிகளை நமக்கேற்றாற்போல் மாற்ற முடியுமா? அடிப்படைப் பொருளாதார அறிவு கூட இல்லாதவர்கள் ஆட்சி செய்வதால் நாட்டின் பொருளாதாரமும், மக்களின் வாழ்வும் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டுள்ளன.

பொருளாதாரத்தின் இக்கட்டான நிலையிலும் நுகர்வு / தேவை அதிகரிப்பதற்கான துறைகளில் நிதி ஒதுக்கீடுகளை அரசு அதிகரிக்கவில்லை, மாறாக நூறு நாள் வேலை திட்டம், பொது விநியோக முறை, குழந்தைகள் மேம்பாட்டுக்கான நிதி ஆகியவற்றைக் குறைத்துள்ளது. இவற்றில் அரசு ஆக்க முயற்சிகள் எடுக்கவில்லை, முதலீடுகளும் நிதி ஒதுக்கீடும்

செய்யவில்லை. அது வழங்கல் துறையில் கவனம் செலுத்துகிறது. அரசு பொருளாதாரத்தை சரிசெய்யும் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கிறது. தனியார்துறையால் மட்டுமே, குறிப்பாகப் பெருமுதலாளிகளால் மட்டுமே பொருளாதாரத்தை சரிவிலிருந்து மீட்க முடியும் என்று நம்பும் பாஜக அரசு பெருமுதலாளிகளுக்குப் பெருஞ்சலுகைகள் அளித்தது, மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது. நுகர்வுக்கான தேவை இல்லாத போது, பெருலாபத்திற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாத போது பெருமுதலாளிகளான எங்களுக்கு சலுகையளிப்பதால் பொருளாதார சரிவை சரி செய்ய இயலாது என்பதால் சலுகைகளை மக்களுக்கு கொடுங்கள் எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று சொல்ல அவர்கள் என்ன ராபர்ட் ஓவன்களா! அவர்கள் அரசு தருவதையெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு முதலீடு செய்ய மாட்டோம் எனக் கையை விரித்துவிட்டனர். மொத்தத்தில் மக்களை அல்லல் பட விட்டுவிட்டனர்.

தமிழ் நாட்டில்:

தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசு செலுத்த வேண்டிய ஒருங்கிணைந்த ஜிஎஸ்டி வருவாயில் ரூ.4,073 கோடி இன்னும் செலுத்தப்படவில்லை. பட்டியலின மாணவர்களின் உயர்கல்விக்கான உதவித்தொகையையும் மத்திய அரசு இன்னும் விடுவிக்கவில்லை.

பிப்ரவரி 14ஆம் தேதி தமிழ்நாட்டில் அதிமுக அரசு 2020-21ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தது. இதன் மொத்த மதிப்பு ரூபாய் 2 லட்சத்து 40 ஆயிரத்து 992 கோடி. தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி 7.27% இருக்கும் என அதீதமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குடிமராமத்துத் திட்டத்துக்கு மிகக்குறைவாக ரூ.300 கோடியே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்படவில்லை. வேளாண் விளைபொருளுக்கு விலை நிர்ணயம் குறித்து எந்த அறிவிப்பும் இல்லை. கரும்பு உற்பத்திக்கான ஊக்கத்தொகை சென்ற ஆண்டு ரூ.200 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில் இந்த ஆண்டில் அதைவிடக் குறைவாக ரூ.165 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கரும்பு விவசாயிகளுக்கு சர்க்கரை ஆலைகள் வழங்க வேண்டிய நிலுவைத் தொகையும் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை.

உணவு மானியத்திற்கு ரூ.6,500 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்கு ரூ.11,000 கோடி கடன் வழங்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தல் வர இருப்பதால் தேர்தல் பிரசாரத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கண்கவர்

திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

கங்கைகொண்டானில் 77.94 கோடி ரூபாய் செலவில் மெகா உணவுப் பூங்கா அமைக்கப்படும் என்றும், பிரதான் மந்திரி கிஷான் சம்பதா யோஜனா திட்டத்தின் மூலம் 218 கோடி ரூபாய் செலவில் தேனி, திண்டுக்கல், கிருஷ்ணகிரி, திருவண்ணாமலை, சேலம், கடலூர், விழுப்புரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் வேளாண் பதப்படுத்தும் மண்டலங்கள் அமைக்கப்பட உள்ளதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தருமபுரி, அரியலூர், பெரம்பலூர், கரூர், நாகப்பட்டினம், ராமநாதபுரம், தென்காசி ஆகிய மாவட்டங்களில் உணவுப் பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ.70 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்குவதற்கான எந்தத் திட்டங்களும் இல்லை. நூறு நாள் வேலைத் திட்டத்தை பாஜகவைப் போல் அதிமுக அரசும் கைவிட்டுவிட்டது.

தமிழ்நாட்டின் நிதிப்பற்றாக்குறை 4 லட்சத்து 56 ஆயிரத்து 660 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது.. இதற்கான நிதி வருவாயை எங்கிருந்துப் பெறவுள்ளது என்பது தெரியவில்லை. இத்திட்டங்களெல்லாம் வெற்று வாக்குறுதிகளா இல்லை உண்மையில் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்பதற்குக் காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

ஆரியப் புலப்பெயர்வு விவாதத்தை மரபணுவியல் எப்படி முடித்து வைக்கிறது?

--- டோனி ஜோசஃப் ---

தமிழாக்கம்: நலங்கிள்ளி

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

2. திரிபுகளும் உண்மைகளும்

இந்த ஆராய்ச்சியை ஊடகங்கள் எப்படிச் செய்தியாக்கின? "ஆரிய திராவிடப் பிளவு ஒரு மாயை: ஆய்வு முடிவு" - இப்படி 2009 செப்டம்பர் 25ஆம் நாளன்று ஒரு நாளிதழின் தலைப்புச் செய்தி ஆர்ப்பரித்தது. இந்த ஆய்வின் துணை ஆசிரியரும் ஐதராபாத் செல்லியல் மற்றும் மூலக்கூறு உயிரியலுக்கான மையத்தின் முன்னாள் இயக்குனருமான லால்ஜி சிங்கின் மேற்கோள் ஒன்று

அந்நாளிதழின் கட்டுரையில் இடம்பெற்றிருந்தது: "இந்த ஆய்வுத்தாள் வரலாற்றைத் திருத்தி எழுதுகிறது . . . வடக்கு-தெற்குப் பிளவு என்பதாக ஒன்றும் இல்லை." இந்த ஆய்வறிக்கையில் இப்படி ஒரு கருத்தும் இடம்பெற்றிருந்தது: "தொடக்கக் குடியேற்றங்கள் அந்தமான் தீவுகளில் 65,000 ஆண்டு முன்பும், தொன்மை தென்னிந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட அதேகாலக்கட்டத்திலும் நடைபெற்றன. இதனால் இப்பகுதியில் மக்கள் தொகை பெருகியது. பிற்பாடு 40,000 ஆண்டு முன்பு தொன்மை வட இந்தியர்கள் தோன்றியது ஆங்கு மக்கள்தொகை மேலும் பெருகக் காரணமாயிற்று. ஆனால் ஏதோ ஒரு காலக் கட்டத்தில் தொன்மை வடவர்களும் தொன்மை தென்னவர்களும் ஒன்றுகலந்து வேறு ஒரு மக்களினம் உருவானது. அந்த மக்களினந்தான் இன்றும் உள்ளது. இந்தியாவுக்குள் இருந்த மக்களினத்துக்கு இடையே மரபணு உறவு உள்ளது." ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், அந்த ஆய்வு அப்படிப்பட்ட கருத்துகள் எதையும் தெரிவிக்கவே இல்லை - சொல்லப் போனால், 65,000, 40,000 என்ற எண்களே கூட அதில் இடம்பெறவில்லை!

அந்த ஆய்வு சொன்னதற்கும், ஊடக அறிக்கைகள் சொன்னதற்கும் இந்த அப்பட்டமான முரண் கவனிக்கப்படாமல் போய் விடவில்லை. டிஸ்கவர் மேகசின் என்ற இதழுக்கு எழுதிய கட்டுரையில் மரபணுவியலர் ரசிப் கான் இந்த ஆய்வு குறித்து ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டது பற்றி இப்படிச் சொன்னார்: "ஆனால் ஊடகங்களில் வெளிவந்த மேற்கோள்களில் (ரைக் தவிர்த்த) மற்ற ஆசிரியர்கள் இந்த ஆய்விலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட முடிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்வதாகப் படுகிறது. வட இந்திய மூதாதையர் மூல-இந்தோ-ஐரோப்பியர் ஆவர் என்ற கருத்தின் பக்கம் சாய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அதை மறுத்தனர்."

இருக்கட்டும், இப்போது பெருமளவுக்குத் தரவுகள் கிடைக்கத் தொடங்கியுள்ளனவே, இப்போது இது பற்றி கேட்டால் ரைக் என்ன சொல்வார்? சென்ற ஆண்டு (2016) எட்ஜ் என்ற இதழுக்கு ரைக் நேர்காணல் அளித்தார். நேர்காணலில் ஓரிடத்தில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகள் ஸ்டெப்பி வெளிகளில் தோன்றி ஐரோப்பா, தெற்காசியா இரண்டுக்குமே பரவியது பற்றிப் பேசுகையில் இப்படிக் கூறினார்: "ஸ்டெப்பி கருதுகோளை மரபணுவியல் ஆதரிக்கும் போக்கு தெரிகிறது. ஏனென்றால் நாம் கடந்த ஆண்டில் மிக வலுவான பாங்கு ஒன்றை அடையாளம் கண்டுள்ளோம். அதன்படி, நாம் இன்று ஐரோப்பாவில் காணும் தொன்மையான வட யுரேசிய மூதாதையர் ஐரோப்பாவுக்குள் எப்போது வந்து சேர்ந்தார்கள் என்பது இப்போது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள்

4,500 ஆண்டு முன்பு கிழக்கில் அமைந்த ஸ்டெட்பிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் . . ." இந்தியா குறித்து அவர் கூறினார்: "காட்டாக, இந்தியாவில் இந்த ஆழமான மக்களினக் கலப்பு நிகழ்ச்சியானது 2,000 ஆண்டுக்கு முன்னைக்கும் 4,000 ஆண்டு முன்னைக்கும் இடைப்பட்டக் காலத்தில் நடைபெறுகிறது. இந்த நிகழ்வு ரிக் வேதம் இயற்றப்பட்ட காலக் கட்டத்துடன் ஒத்துச் செல்கிறது. மிகப் பழமையான இந்துச் சமய நூலாகவும் உலகின் மிகப் பழமையான இலக்கியப் படைப்புகளில் ஒன்றாகவும் திகழ்கிற இந்த ரிக் வேதம் கலப்புச் சமுதாயம் பற்றி வர்ணிக்கிறது." பரந்த நோக்கில் அந்த ஒரே காலக்கட்டத்தைக் கருத்தில் கொள்கையில், ரைக் சாரமாகச் சொல்வது என்னவென்றால், ஐரோப்பா, தெற்காசியா ஆகிய இரண்டுக்கும் பரவிச் சென்ற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோர் மக்கள்தொகை தாறுமாறாகப் பெருத்ததற்குக் காரணமாயினர்.

2013இல் அமெரிக்க மாந்த மரபணுவியல் (American Journal of Human Genetics) என்னும் இதழில் வெளியான ஆய்வுத் தாள் ஒன்றில் ரைக் ஆழ்ந்த மக்களினக் கலப்பு நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற காலம் பற்றிய குறிப்பை வந்தடைந்தார். இந்தத் தாளின் முதன்மை ஆசிரியர் ஹார்வர்டு மருத்துவக் கல்லூரியின் பிரியா மூர்ஜனி ஆவார். துணை ஆசிரியர்களாக பலரில் ரைக், லால்ஜி சிங் ஆகிய இருவரும் இருந்தனர். இந்த ஆய்வுத்தாளுங்கூட வெளியிலிருந்து இந்தியாவுக்குள் நடைபெற்ற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோரின் புலப்பெயர்வுகளுக்கு எதிரான வாதுரைக்குப் பணியாற்றுவதற்கெனத் தள்ளி விடப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் தாளே அப்படி எதுவும் சொல்லவில்லை. இங்கும் அதே கதைதான்!

இந்த ஆய்வுத்தாள் ஓரிடத்தில் சொல்கிறது: "நாங்கள் முன்வைக்கும் காலக் குறிப்புகளுக்கு இந்திய வராலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த விளைவுகள் உள்ளன. அதாவது அவை மக்கள்தொகையிலும் பண்பாட்டிலும் மாற்றம் ஏற்பட்ட ஒரு காலக்கட்டத்தை ஆவணப்படுத்துகின்றன. அந்தக் காலக்கட்டத்தில்தான் பெரும் வேறுபாடுகள் கொண்ட மக்களினங்களுக்கு இடையிலான கலப்பு தொடக்கத்தில் அதிகமாகவும் இறுதியில் அரிதாகவும் ஆயிற்று. இன்றிலிருந்து சுமார் 1,900 ஆண்டுகள் முன்னைக்கும் 4,200 ஆண்டுகள் முன்னைக்கும் இடைப்பட்ட காலந்தான் இந்தியாவில் ஆழ்ந்த மாற்றம் நடைபெற்ற காலம் ஆகும். அந்தக் காலந்தான் சிந்துசமவெளி நாகரிகத்தின் நகர்மயவிலகல் என்பதாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தில்தான் கங்கைச் சமவெளியின் மையப் பகுதியிலும் கீழ்நீரோட்டப் பகுதிகளிலும்

மக்கள்தொகை அடர்த்தி அதிகரித்தது. இறந்தோரைப் புதைக்கும் வழக்கங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதுவே இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளும் வேதச் சமயமும் முதன் முதலில் தோன்றிய காலமாக இருக்க வேண்டும்."

அந்த ஆய்வு இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோரின் புலப்பெயர்வுக்கு "மெய்ப்பித்தல்" ஆகவில்லை. ஏனென்றால் அதன் கவனம் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அதாவது அது மக்களினக் கலப்பு நடைபெற்ற காலத்தைக் கண்டறிவதில் கவனம் செலுத்தியது. ஆனாலும் அதன் கண்டெடுப்புகள் புலப்பெயர்ப்புக் காலங்கள் குறித்த மரபுசார் விளக்கங்களுடன் நன்கு பொருந்துவதாக ஆசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பது தெளிவு. பார்க்கப் போனால், அந்த ஆய்வுத்தாள் மக்களினக் கலப்பு முடிந்து போவதைப் பழம் உரைகளில் காணப்படும் இனக் கலப்பு நோக்கிய பிறழ்வுப் போக்குகளுடன் ஒப்புமைப்படுத்துகிறது. ஆய்வுத்தாள் சொல்கிறது: "நாம் ஆவணப்படுத்துவதன்படி, பரந்துபட்ட கலப்பினத்திலிருந்து கடுமையான அகமணமுறை நோக்கிய அந்தப் பிறழ்வு பழமையான இந்திய உரைகளிலும் அப்படியே வெளிப்படுகிறது."

பிரியா மூர்ஜனியும் அவரது குழுவினரும் 2013 ஆய்வுத்தாளை எந்தப் பயன்பாட்டுக்காக முன்வைத்தனர் என்பதை எல்லாம் தாண்டி ஒன்று மட்டும் தெளிவாகிறது. அந்தத் தாள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோரின் வெண்கல ஊழிப் புலப்பெயர்வுக் கருத்துடன் முழுக்க இசைந்து செல்வதாகவும், ஏன், அக்கருத்தையே வலுவாக உணர்த்துவதாகவும் அத்தாளின் ஆசிரியர்களே ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இத்தாளின் ஆசிரியருக்கு எழுதிய மின்ம அஞ்சலில் மூர்ஜனி இதைத்தான் குறிப்பிட்டார். சுமார் 4,000 ஆண்டு முன்பு மத்திய ஆசியாவிலிருந்து ஆண்கள் மூலம் வலுவான மரபணுப் பாய்வுகள் நடைபெற்றதாகப் பேராசிரியர் ரிச்சர்ட்ஸ் மற்றும் அவரது குழுவினரின் அண்மைய ஆய்வுத் தாள் வந்தடைந்த முடிவுகள் பற்றிய ஒரு வினாவுக்கு மூர்ஜனி பதிலளிக்கையில், "அவர்களின் முடிவுகள் பரந்தளவில் எங்களின் மாதிரியமைப்புடன் ஒத்துப் போயின" என்றார். அவர் இன்னும் கூறினார், புது ஆய்வினைச் செய்துள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 2013இல் ஆய்வுத்தாள் வெளியிட்ட போது எங்களிடம் இல்லாத தொன்மையான மேற்கு ஐரோப்பியப் பதங்கள் (samples) கிடைத்தன. இந்தப் பதங்கள் அவர்களுக்குத் தெற்காசியாவில் வட இந்திய மூதாதையரின் மூலங்கள் பற்றிய கூடுதல் தகவல் அளித்தன.

ஆக, ஒன்றை அடுத்து ஒன்று என, இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோரின் வெண்கல ஊழிப்

புலப்பெயர்வுக்கு எதிராக முன்பு முன்வைக்கப்பட்ட மரபணுவியல் வாதுரைகள் ஒவ்வொன்றாகப் பொய்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டன. ஒவ்வொன்றையும் மீண்டும் நினைவூட்டிக் கொள்வோம்:

1. முதல் வாதுரை என்னவென்றால், கடந்த சுமார் 12,500 ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்குள் புறத்திருந்து மரபணுப் பாய்வுகள் ஏதும் பெரிதாக நடைபெறவில்லை. ஏனென்றால் இதற்கான அறிகுறி எதையும் மைட்டோகாண்ட்ரிய-டிஎன்ஏ தரவுகள் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த வாதுரை தவறெனக் கண்டறியப்பட்டது. ஏனென்றால் கடந்த 4,000 முதல் 5,000 ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்குள் புறத்திலிருந்து மரபணுப் பாய்வுகள், குறிப்பாக, இன்றைய இந்திய ஆண் மரபுவழியில் சுமார் 17.5 விழுக்காட்டினரைக் கொண்ட R1a பாய்வுகள் பெருமளவுக்கு நடக்கவே செய்ததை ஓய்-டிஎன்ஏ காட்டியது. மைட்டோகாண்ட்ரிய-டிஎன்ஏ மாறுபட்டு நடந்து கொண்டதற்கு வெண்கல ஊழிப் புலப்பெயர்வுகள் தீவிரப் பாலினச் சார்புடையதாக இருந்ததே காரணம்.

2. இரண்டாவது வாதுரை என்னவென்றால், R1a மரபுவழிகள் வேறெந்தப் பகுதியைக் காட்டிலும் இந்தியாவில் இன்னுமதிக வேற்றுமையைக் காட்டிய காரணத்தால், அது இந்தியாவில் தோன்றி புறத்தே பரவிச் சென்றிருக்க வேண்டும். இது தவறென மெய்ப்பிக்கட்டு விட்டது. ஏனென்றால் R1a ஒற்றைக்குழு பற்றி உலகளவில் மிகப் பெரிதாக ஆய்வு நடத்தப்பட்டு, வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுத்தாள் காட்டியபடி, இந்தியாவில் R1a மரபுவழிகள் அனைத்தும் R1a-Z93 -இன் வெறும் மூன்று துணைக் கிளைகளுக்குள்ளேயே அடங்கி விடுகின்றன; மேலும் அவற்றின் அகவை வெறும் 4,000 முதல் 4,5000 ஆண்டு மட்டுமே.

3. மூன்றாவது வாதுரை என்னவென்றால், இந்தியாவில் வாழ்ந்த வட இந்திய மூதாதையர், தென்னிந்திய மூதாதையர் ஆகிய இரு தொன்மைக் குழுவினருமே வெளியிலிருந்து இந்தியாவுக்குள் புலம்பெயர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோருக்கு வெகு முன்பாக, அதாவது பல பத்தாயிரம் ஆண்டு முன்பாகக் குடியேறியவர்கள் ஆவர். எடுத்த எடுப்பிலேயே இது தவறான வாதுரையாக இருந்தது. ஏனென்றால் இந்தக் கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தை முன்வைத்த அந்த மூல ஆய்வுத்தாளே தந்த எச்சரிக்கையின்படி, வட இந்திய மூதாதையர் எனப்படுவோர் பற்பல புலப்பெயர்வுகளின் கலப்பு ஆவர், இவற்றில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசுவோரின் புலப்பெயர்வும் அடங்கக் கூடும்.

(அடுத்த இதழில் நிறைவுறும்)

சுதா காந்தி

இளமதி கற்றுத் தரும் பாடம்

இரண்டு மனங்கள் ஒன்றுகலந்த பிறகு அவர்கள் வாழ்வில் ஒன்று சேரப் பெரும் தடையாக இருப்பது பெரும்பாலும் சாதி! சாதி வன்மத்தோடு குறுக்கிடும் போது அந்தக் காதலர்கள் தனித்து விடப்படுகின்றனர். அவர்களால் மட்டுமே அல்லது அவர்களின் நண்பர்களால் மட்டுமே அதனை எதிர்கொள்ள முடிவதில்லை. சாதி ஒழிப்பு கோட்பாட்டளவில் அவர்களைக் கொஞ்சமும் போய்ச் சேரவில்லை என்பதால் சாதியை எதிர்கொள்ளும் வலிமையற்றுப் போகின்றனர். இந்நிலையில் என்ன செய்வது என்ற கையறு நிலையில் உள்ள காதலர்கள் இப்போதெல்லாம் சாதி ஒழிப்பு, முற்போக்கு இயக்கங்களை நாடி வருவது ஒப்பளவில் பெருகியுள்ளது. தோழர்கள், இயக்கங்கள் இதோ நாங்கள் உள்ளோம் என்று தங்கள் சக்தி மீறிச் செயல்படுவதன் வெற்றி என்று இதனைக் குறிப்பிட்டால் தவறில்லை. நம் உழைப்பால், பொறுப்பால் ஏற்பட்டுள்ள நல்விளைவு!

இதன் மற்றுமொரு விளைவை, அதாவது எதிர்விளைவை நாம் கவனிக்கத் தவறி விடக் கூடாது. அந்த விளைவைத்தான் இப்போதைய இளமதி - செல்வம் நிகழ்வில் கண்டிருக்கிறோம். சாதிவெறியர்கள் அல்லது சாதிக்கட்சிகள் அணிதிரண்டு பெண்ணின் (இடைநிலைச் சாதி எனத் தனியே குறிப்பிட வேண்டிய தேவையே இல்லை) வீட்டையே தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். சில வீடுகளில் பெற்றோர் இயல்பாகவே அதே சாதி வன்மத்தில் பெண்ணின் உணர்வைக் கொல்லவும், உச்சத்தில் பெண்ணையே கொல்லவும் செயலாற்றுகிறார்கள். இப்படி உள்ளவர்களுக்கு அந்தச் சாதி வெறியர்கள் பக்கபலமாகக் களத்திலும் நின்று... சட்டத் தளத்திலும் துணை நிற்பதாக உறுதி கொடுத்துத் துணிவு கொடுக்கிறார்கள். அதைத் தங்கள் கடமையாகவே இறுதிவரை உடனிருந்து செய்தும் முடிக்கிறார்கள். சோர்வதில்லை... பின்வாங்குவதில்லை! ஒருவேளை பெற்ற பாசம் சாதி தாண்டி சில பெற்றோரிடம் வேலை செய்வதும் உண்டு. அங்கெல்லாம் இந்தச் சாதிக் கூட்டங்கள் உட்புகுந்து அந்தப் பெற்றோரை அச்சுறுத்திப் பலவழியிலும் பணியச் செய்கிற போக்கும் இன்று வளர்ந்து நிற்கிறது. இதை நாம் கவனிக்கத் தவறிவிடக் கூடாது.

இந்த விளைவை நாம் இளவரசன் திவ்யா நிகழ்வில் பார்த்தோம். திவ்யா இளவரசன் போன்று சாதி மறுப்பு திருமணங்கள் செய்த பல இணையர்கள் அதே நகருக்குள் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதிவெறிக் கூட்டம் திவ்யா குடும்பத்தைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள்

செயல்பட வைக்கத் தொடங்கியதுதான் இளவரசனை நாம் இழக்கக் காரணமானது. இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். திவ்யாவை இளமதியோடு ஒப்பிடுகிறேன் பேர்வழி என்று திவ்யாவைத் தவறாக மதிப்பிடுவதைக் காண முடிந்தது. திவ்யா இளவரசன் நினைவில்தான் உள்ளார். நான் நேரில் சந்தித்தேன். அவரிடம் பொய் இல்லை) ஆனால் தன்னால் அப்பாவை இழந்து நிற்கும் தாய், வருமானம் இன்றித் தவிக்கும் குடும்பம், தம்பியின் படிப்பு வேலை இவை திவ்யாவை அழுத்திக் கொண்டுள்ளன. ஒன்றை மறந்து விடாதீர்கள்... அவர் அப்பாவும் திருமணம் ஆன கையோடு அரிவாளை எடுத்துக் கொண்டு இவர்களைத் துரத்தவில்லை. சாதிவெறிக் கூட்டம்தான்... பாமகவேதான் தாம் நினைத்தபடி அவரின் கௌரவம் போய்விட்டது என்று அவரை நம்பவைத்தது. அவரை அது தற்கொலை செய்து கொள்ளத் தூண்டியது. அடுத்தடுத்து இந்தத் தற்கொலையே எல்லா அநீதிகளுக்கும் நியாயமாக்கப்பட்டது. அந்தளவில் சாதி வெறியர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள்.

திவ்யா சொன்ன ஒரு வார்த்தை “என்னைக் கடைசியாக இளையா (இளவரசன்) முகத்தைக் கூட பார்க்க முடியாமல் செய்து விட்டார்கள்” என்பது! செய்தவர்கள் யார் எனபது நமக்குத் தெரியும். இது அவரின் வாழ்நாள் வலி! சாதிய அமைப்போடு ஒரு பெண்ணின் நிலையைப் பொறுத்திப் பார்க்கத் தவறுவது தற்குறித்தனமே! பொதுவானவர்கள் அப்படிக் கருதினால் புரிந்து கொள்ளலாம். சாதி ஒழிப்பு இலட்சியம் உள்ளவர்கள் இப்படிக் கருதுவது ஏற்புடையதல்ல.

திவ்யா இன்று எப்படியேனும் படித்தாக வேண்டும். தம்பியை வேலையில் அமர்த்த வேண்டும் என்று படாத பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

அண்மையில் காதல் அரண் செயலி வழி எங்கள் தனிப்பட்ட அனுபவம் ஒன்று! வீட்டுச் சிறை வைக்கப்பட்ட பெண்ணை மீட்கச் சென்றோம். அந்தப் பெண்ணை அனுப்பிய குறுஞ்செய்திகள், குரல் பதிவுகள் போன்ற ஆதாரங்கள் எங்களிடம் இருந்தன. அவ்வளவு தெளிவான, துணிவான பெண்! எனக்கு என் வீட்டில் திருமணம் செய்து வைத்தால் கூட நான் அங்கிருந்து உன்னிடம் வந்து சேர்ந்து விடுவேன் என்று சொன்ன உறுதிமிக்க பெண்! நாங்கள் செய்த முயற்சிகளால் அந்தப் பெண்ணை நேரில் காவல்நிலையம் கொண்டு வரும் நிலை ஏற்பட்டது. வழக்கம் போல் காவல்நிலையம் கட்டப் பஞ்சாயத்துச் செய்தது. இறுதி வரை பெண்ணை அழைத்து வரவில்லை பெண்ணின் பெற்றோர். இறுதியில் நாம் வேறு ஒரு காவல்நிலையத்தில் சமூக நலத்துறை

அதிகாரிகள் முன்னிலையில் பெண்ணை அழைத்து வருவார்கள் என்று காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரே கொடுத்த உறுதியின் அடிப்படையில் காத்திருந்தோம். வரவே இல்லை. அடுத்த நாள் பெண் வழியே வந்த செய்தி : என் பெற்றோர் என்னை அடைத்து வைக்கவில்லை; அவனை விரும்பவுமில்லை என எழுதிக் கொடுத்து விட்டாராம். பிறகுதான் காரணம் அறிந்தோம், சாதிக் கட்சியைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான சாதிவெறிக் கூட்டம் பெண் வீடு வந்து குடும்பத்தையே அச்சுறுத்தி (குடும்பமும் சேர்ந்து நாடகம் நடத்தி இருக்கலாம்) பலவகையில் மிரட்டியதால் அவர் அந்த கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்.

இதே நிலையில்தான் நேற்றைய முன்தினம் நமது இளமதியும் இருந்தார். இதை யாரும் யாருக்கும் விளக்க வேண்டியதே இல்லை. இந்தப் படிப்பினைகள் கொண்டு நாம் இனி செயலாற்ற வேண்டும். நாம் வேகமாக ஓடுகிறோம்... அதைவிட வேகமாக அவர்கள் நமைத் துரத்துகிறார்கள். இதோ நம்மைத் தாண்டியும் எங்கோ தொலைவாக ஓடியும் விட்டார்கள். நம் கண்ணுக்கு அவர்கள் எட்டவே இல்லை. சாதி ஒழிப்பு ஆற்றல்களின் செயல்கள் பெருகப் பெருக சாதிவெறி ஆற்றல்கள் நம்மை விஞ்சும் மிரட்டும் செயல்களுக்குத் தாவிவிட்டார்கள்.

இப்போது நாம் அடுத்தக் கட்ட நகர்வு குறித்து யோசிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். பெண்ணின் உறுதிதான் நமக்கு இறுதியிலும் இறுதியாக வெற்றி ஈட்டித் தரும். அந்தப் பெண்கள் காட்டும் காதல் உறுதி பிரமிக்க வைக்கிறது. சாதி வன்மம் முன்னால் மட்டுமே தோற்றுப் போகிறார்கள். மிரட்டலுக்கு அஞ்சி உயிர் வாழவே விட மாட்டார்கள் என்று முடிவெடுப்பது ஒருவகை. பெற்றோரின் பாசப் பசப்பல்களுக்கு இரக்கப்பட்டு ஏமாந்து ஒப்புக் கொள்வது இன்னொரு வகை. இரண்டும் கலந்தும் நடைபெறுவதுண்டு. பெண் சாதி ஒழிப்பு குறித்தோ பெண் விடுதலை குறித்தோ கொஞ்சமேனும் பயின்றிருந்தால் இது நடக்குமா? நடக்கவே நடக்காது. இன்னும் வேகமாகக் காதலர்களிடையே இளைஞர்களிடையே இந்தக் கருத்தியல்களைக் கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும். தந்தை பெரியாரைத் தாண்டிப் பெண் விடுதலை பேசியவர்கள் யாரும் இல்லை. தாண்டி என்றால் அவரின் எல்லையை யாரும் தாண்டவில்லை... இன்று வரை! இளமதி போன்றவர்கள் பெண் விடுதலைச் சிந்தனையில் ஊன்றி வளர்க்கப்பட்டிருந்தால் என்ன நேர்ந்தாலும் நம்மிடம் வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள். பெண் விடுதலைக்கும் சாதி ஒழிப்புக்குமான உறவை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். காதல் இணையர்களிடம், இளைஞர்களிடம் சாதி ஒழிப்பு, பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகளைக் கொண்டு

போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். இன்னும் வேகமாக அவர்களை நாம் சென்றடைய வேண்டும். அதற்கு உடனே வழி காண வேண்டும்.

பெற்றோர் அந்த நேரத்தில் காட்டும் பாசம் பெற்ற பாசம் அல்ல சாதிப் பாசம், சாதிக் கௌரவம் என்பதை பெண்களுக்கு விளங்கச் செய்ய வேண்டும். சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்யும் ஒவ்வொரு இணையும் அதில் காணும் போராட்டம், வெற்றி என்பது வெறும் தன் தனிப்பட்ட வாழ்விற்கானது அல்ல... அது அவர்கள் சமத்துவம் படைக்கச் செய்யும் பெரும் பங்கு என்பதை உணரச் செய்ய வேண்டும். சாதியற்ற சமூகம் படைக்கும் நோக்கத்தை அவர்களுக்கு விதைத்தாலன்றி சாதிய வன்மத்தை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் கிட்டாது.

இனி இது போன்ற இணையர்களுக்கு இணையேற்பு செய்து வைப்பது மட்டும் நம் வேலையல்ல. நாம் அவர்களுக்கென்று பயிலரங்கங்களை நடத்தி இந்த அடிப்படைகளை எடுத்துரைக்க வேண்டும். பெரியாரை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். பெரியாரைப் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்தத் தளத்தில் பெரியாரை விட்டால் நாம் தோற்றுப் போவோம். அதேபோல் அண்ணல் அம்பேத்கரை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். அவரை ஆழமாகக் கறக்கச் செய்ய வேண்டும். சாதி ஒழிப்பு, பெண் விடுதலைக் கருத்துகளை பலவகைக் கலை வடிவங்களில் நாடகம், குறும்படம், வகுப்புகள் வழிக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும். வீட்டில் நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகே நம்மை அணுகுகிறார்கள். அதற்கு முன்பே அவர்களை நாம் சென்றுசேர வழி காண வேண்டும். அவர்களை ஒன்றுகூடச் செய்ய வேண்டும். தொடர்ச்சியாக இதைச் செய்ய வேண்டும். அதை அக்கறையுள்ளோர் கூடிப் பேசலாம். திட்டம் வகுக்கலாம்.

நமக்கு எதிரானவை சாதிச் சங்கங்கள், சாதிக் கட்சிகள், சாதியப் பெற்றோர்கள், சாதிச் சொந்தங்கள் மட்டும் அல்ல... அதிகாரவர்க்கம், காவல்துறை, நாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கும் ஆணையங்கள் கூட நமக்குச் சார்பாக இல்லை, இருக்க விடுவதில்லை, இருக்கவும் முடியாது. சமூக கட்டமைப்பே அத்தகையதுதானே!

இளமதி நாம் செய்ய வேண்டிய மலையளவுப் பணிகளை நினைவு படுத்துகிறார்.

முன்னேறுவோம்! கற்பிப்போம்! அணி திரட்டுவோம்! செயல்படுவோம்!

நன்றி!

சமந்தா

உலகின் மிகப் பெரிய கொள்ளை நோய்

கொரனா வைரஸால் பரவியுள்ள கொவிட்-19 மிகவும் சமீபத்தில் வந்த ஒரு கொள்ளை நோய்தான், சரியான மருத்துவ நடைமுறைகளைக் கடைபிடித்தால் ஒரு சில மாதங்களில் இதைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியும். ஆனால் கொரனா வைரஸின் கொவிட்-19ஐ விட மோசமான ஒரு கொள்ளை நோயால் 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உலக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பினும் அந்த நோயால் தாக்குண்டது குறித்து பெரும்பான்மையான மக்கள் எந்த விழிப்புமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது மிகுந்த வருத்தத்திற்குரியது. வருந்துவதோடு நின்று விட்டால் அதனால் ஏற்படும் பேரழிவில் அழிந்து விடுவோம் இல்லையா, எனவே நோய் பரவும் வேகத்தைக் காட்டிலும் அதிவேகத்தில் சிகிச்சை முறைகளை நாம் பரப்ப வேண்டும். மக்களிடம் மருந்தைக் கொண்டுசேர்க்க வேண்டும். உலகின் பெருமளவு மக்கள் அடிப்படை உரிமைகள் இல்லாமல் வறுமை, பட்டினி, ஏற்றத்தாழ்வுகளால் பாதிக்கப்படுவதிலிருந்து, காலநிலை நெருக்கடி வரை அனைத்திற்கும் காரணமான முதலாளித்துவம் என்ற அந்த நோய்தான் இங்கே அறிவியல் பார்வை இல்லாமல் குருட்டுத்தனமாகப் போற்றி வணங்கப்படுகிறது.

கண்ணுக்குத் தெரியாத வைரஸிலிருந்து கூட நம்மைக் காத்துக் கொள்ள முடியும் போது, கண்ணை உறுத்தும் அளவிற்கு பிரம்மாண்டமாய் வளர்ந்துள்ள முதலாளித்துவத்திடமிருந்து ஏன் நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தவறி விட்டோம்? தெரிந்த கொள்ளையை விட மர்மக் கொள்ளையனால் அதிக ஆபத்து என்பதை விளங்கச் செய்ய பெரிய உதாரணம் தேவையில்லை. சில மருத்துவர்களும், மருந்து நிறுவனங்களும் தங்கள் தொழிலையும் வருமானத்தையும் தற்காத்துக் கொள்ள எப்படி நோயை முற்றிலும் குணமாக்காமல் நோயை நீடிக்க வைக்கவே செயல்படுகிறார்களோ அது போலத்தான் முதலாளித்துவமும் தன் இருப்பை நிலைபெறுடையதாக்கிக் கொள்ளத் தேவையான அனைத்து முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகிறது. ஒரு பொய்யான நண்பன் எதிரியை விடவும் ஆபத்தானவன்தானே.. அப்படித்தான் முதலாளித்துவமும் எதிரியாக இருந்தும் 24/7 நட்பிற்குரிய எசமானாய் வேடம் தரிக்கிறது. மக்கள் அறியா வண்ணம் அவர்களின் உழைப்பை உறிஞ்சுகிறது. தான் ஒரு கொள்ளை நோய் பரப்பும் ஒட்டுண்ணி என்று மக்கள் அறியாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்கிறது. சமத்துவ வேடத்தால் ஏற்றத்தாழ்வுகளை

மறைக்கிறது. தன்னால் மட்டுமே இம்மக்களையும், இவ்வுலகத்தையும் பெருந்தன்மையுடன் கட்டிக் காக்க முடியும் என்பது போல் காட்டிக் கொள்கிறது.

உயிரிகளின் இரத்தத்தை அட்டை எப்படி வலியில்லாமல் உறிஞ்சுகிறதோ அப்படித்தான் ஒட்டுண்ணியான முதலாளித்துவமும் வலியில்லாமல் மக்களின் உழைப்பை அவர்களுக்குத் தெரியாமல் உறிஞ்ச நினைக்கிறது, ஆனால் எல்லா நேரத்திலும் அது முடிவதில்லை, பொருளாதார வாழ்வியல் நெருக்கடிகளால் உழைக்கும் மக்கள் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் துயரம் தாங்காமல் குற்றுயிராகிப் போகிறார்கள். பொறுக்கமுடியாமல் எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். முதலாளித்துவம் தன் நட்பு முகமுடியைக் கிழித்தெறிந்து தன் பாசிச முகத்தைக் காட்டுகிறது. இன்முகம் கொடுமுகமாகிறது. கரும்புக் கரம், இரும்புக் கரமாகி பாசிசச் சாட்டையைச் சொடுக்குகிறது. பொருளாதார நெருக்கடிகளாலே இரும்புக் கரம் ஒங்குகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியின் போது எதிர்ப்பை ஒடுக்கி மக்களை அழித்து முதலாளித்துவ அரசியலமைப்பைக் காத்துக் கொள்ளும் தற்காப்புக்கலைதான் பாசிசமாகிறது.

இந்நோயைப் பலர் கண்டு கொண்ட போதிலும் அதன் பொறியமைவை, அதன் இயங்குமுறையைப் பற்றி முழுமையாகத் தெளிந்தறிந்து அதற்குத் தீர்வு தரும் சிகிச்சைமுறையைக் கண்டறிவது சிக்கலாகவே இருந்தது, மார்க்ஸ் என்னும் மாமருத்துவரே அந்நோயை முழுமையாகப் பகுத்தாய்ந்தார். அதற்கு சரியான சிகிச்சை முறையையும், மருந்தையும் பரிந்துரைத்தார். அதைக் கண்டறிந்து 150 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆன போதும் அது பெரும்பான்மையானோர் அறிந்திராத வண்ணம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. நோயாளி நோயின் தாக்கத்தை உணராவிட்டால் சிகிச்சைக்கு ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார். நோயின் தாக்கத்தை உணர்ந்தாலும் அது என்ன நோய் என சரியாகக் கண்டறியாவிட்டால் தவறான சிகிச்சை முறையால் பாதிப்பு ஏற்படுவதுடன். நோயின் தீவிரமும் அதிகரிக்கும். அப்படித் தான் இங்கு பெரும்பாலானோர் இந்த முதலாளித்துவ ஒட்டுண்ணியால் தான் தாங்கள் நோயுற்றுள்ளோம் என்பதை உணரவில்லை. அப்படியே உணர்ந்திருந்தாலும் அதற்கான சிகிச்சை முறையும், மருந்தும் மர்மமாக்கப்பட்டதால் அவர்களின் பாதிப்பு தொடர்கதையாகியுள்ளது. உழைக்கும் மக்களுக்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அம்மருந்து அவர்களுக்குக் கிடைக்காத வண்ணம் தடுக்கப்படுவதால் தான் கொள்ளை நோயின் தாக்கமும், தீவிரமும் அதிகரிக்கிறதே ஒழியக் கொள்ளை நோய் குறைந்தபாடில்லை.

இந்தியாவில் அந்த முதலாளித்துவ ஒட்டுண்ணி பிராமணிய ஒட்டுண்ணியுடன் இரண்டறக் கலந்து கலப்பினமாக அவதாரம் எடுத்தது. இரண்டின் கொடுந்தன்மையும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்ததால் கலப்பின ஒட்டுண்ணியின் கொடுந்தன்மை அதிதீவிரமானது. இந்தக் கலப்பின ஒட்டுண்ணியை முறியடிப்பதற்கும் அதன் பாசிசக் கொள்ளை நோயிடமிருந்து நிரந்தரமாக வெற்றி பெறுவதற்கும் மார்க்ஸ் பரிந்துரைக்கும் அருமருந்தே தீர்வாகும். தடைகளைக் கடப்போம். அம்மருந்தை மக்களிடம் சேர்ப்போம்.

சமந்தா

டிரம்ப் வருகையின் சூக்குமம்:

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான ஒதுக்கீடுகளை வெட்டிக் குறைத்த பாஜக அரசு, டிரம்பின் இரு நாள் வருகைக்கு மட்டும் 100 கோடிக்கு மேல் செலவழித்துள்ளது. எளிய மக்களை அவமானப்படுத்தும் விதமாகக் கட்டப்பட்ட காணாமைச் சுவரில்தான் வளர்ச்சியின் மாதிரி, குஜராத் மாதிரி என்று கூவிய மோடி அரசின் உண்மையான குஜராத் மாதிரி முகம் உலக அரங்கிற்கே காணக் கிடைத்தது. டிரம்பின் இந்திய வருகையைப் புறக்கணித்து நாடெங்கும் உள்ள ஜனநாயக அமைப்புகளும், மக்களும் கண்டனப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

ஃபிப்ரவரி 25ஆம் நாள் சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனிவாவில் ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 43ஆவது அமர்வில் உலக நாடுகள் முழுமையாக அணு ஆயுதங்களைக் கைவிட வேண்டும், ஆயுதப் பயன்பாட்டைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்கான பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருந்த வேளையில்; இந்திய பிரதமர் மோடி அமெரிக்க அதிபர் டிரம்புடன் 3 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிற்கு அமெரிக்காவிடமிருந்து நவீன ஆயுதங்கள் வாங்குவதற்கான ஆயுத ஒப்பந்தத்தை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்திய-அமெரிக்க உறவை இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு வலுப்படுத்தும் வகையில் இரு நாடுகளுக்கிடையிலான இராணுவ ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தும் வகையில் செய்யப்பட்ட இந்த ஒப்பந்தம் மக்களை மையமாக வைத்தே எட்டப்பட்டதாக மோடி குறிப்பிடுவது பொய்யல்ல! ஏனென்றால் அதே நாளில் பாஜக அரசு மற்றும் காவல்துறையின் முழு ஒத்துழைப்புடன் இந்து அடிப்படைவாதிகள் மசூதியைக் கொளுத்தி அனுமன் கொடியை ஏற்றி, இஸ்லாமிய மக்கள் மீதான இனப்படுகொலைகளைப் பற்றவைத்துள்ளனர். இதுவரை சற்றொப்ப 50 இன்னுயிர்களை இழந்துள்ளோம். வலது தீவிரவாதி டிரம்பும், இந்துத் தீவிரவாதி மோடியும் “இஸ்லாமியத் தீவிரவாதத்தை” வேரறுக்க உறுதியெடுத்துள்ளார்களாம்.

இந்தியா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா நாடுகளுடனான அமெரிக்காவின் நாற்கர இராணுவக் கூட்டணியை வலுப்படுத்துவதற்கான பேச்சு வார்த்தையை டிரம்பும் மோடியும் இந்தச் சந்திப்பில் புதுப்பித்துள்ளனர். அணிசேரா இயக்கத்தின் உறுப்பு நாடாக இருந்த இந்தியா, ஆசியாவின் அமைதியையும் நல்லிணக்கத்தையும் குலைக்கும் விதமாகவும், சீனாவைத் தனிமைப்படுத்திக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடனும் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ராணுவக் கூட்டமைப்பில் இணைந்திருப்பது பெருத்த வெட்கக் கேடு. அமெரிக்காவுக்கு முழுவதுமாக அடிபணிந்து விட்டது மோடி அரசு. நாட்டின் பொருளாதாரம் நெருக்கடி நிலையில் உள்ள போதும் விவசாயம், தொழில்துறை உற்பத்தியைக் கைவிட்டு, ஆயுதத் தளவாடங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், நாடு முழுவதும் ஆயுதக் கேந்திரங்களை உருவாக்குவதிலுமே பேரார்வத்துடன் செயல்பட்டு, பாஜக அரசு இந்தியாவை இரண்டாவது இஸ்ரேலாக, இந்துத்துவ இஸ்ரேலாக மாற்றியுள்ளது.

இந்தியாவுடனான வர்த்தக ஒப்பந்தம் அமெரிக்கத் தேர்தலுக்கு முன்னரோ, அல்லது பிறகோ மேற்கொள்ளப்படும் என்று டிரம்பு தெரிவித்துள்ளார்.

அமெரிக்காவின் 9ஆவது பெரிய சரக்கு வர்த்தகப் பங்காளராக இந்தியா உள்ளது. சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய வர்த்தகப் பங்காளராக அமெரிக்கா உள்ளது.. இந்திய-அமெரிக்க சரக்குகள் மற்றும் சேவைகள் வர்த்தகம் 2018இல் 142.6 பில்லியன் டாலர்கள் என்ற அதிகபட்ச நிலையை எட்டியது. அமெரிக்காவிற்கு இந்தியாவுடன் 2019ல் 24 பில்லியன் டாலர்கள் அளவுக்கு வர்த்தகப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதால் அமெரிக்க அரசு, இந்தியாவை வளரும் நாடுகளின் பட்டியலிலிருந்து நீக்கியது. வளரும் நாடுகளுக்குப் பொதுவாக அளிக்கப்படும் பொதுமைப்படுத்திய முன்னுரிமை முறைமையிலிருந்து (ஜி.எஸ்.பி.- Generalized System of Preferences) இந்தியாவை 2019 ஜூனில் விலக்கியது. இதனால் சுமார் 5.6 பில்லியன் டாலர் அளவிலான இந்திய வர்த்தகப் பொருட்கள் மீதான இறக்குமதி வரி உயர்ந்தது. இந்தியாவிலிருந்து வரும் எஃகுப் பொருட்களுக்கு இறக்குமதி வரியை 25 சதவீதமாகவும் அலுமினியப் பொருட்களுக்கு 10 சதவீதமாகவும் உயர்த்தியது. இதனால் இந்தியாவின் வர்த்தகம் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளானது. 12 மாதங்களில் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் எஃகின் அளவு 46% குறைந்தது. வீட்டு உபகரணங்கள், மின் இயந்திரங்கள், தானியங்கி உதிரி பாகங்கள், இரும்பு ஆகியவற்றின் வர்த்தகமும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் அமெரிக்கச் சந்தையில் போட்டியிடுவது இந்திய ஏற்றுமதியாளர்களுக்குக் கடினமானது.

இதற்கு பதில் நடவடிக்கையாக அமெரிக்காவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் 28 வகையான

பொருட்களுக்கு இந்தியா 2019 ஜூன் 16ஆம் தேதியிலிருந்து கூடுதல் வரி விதித்தது இதைக் கண்டித்து உலக வர்த்தக அமைப்பிடம் முறையிட்டது அமெரிக்கா. இந்தியாவிற்குத் தேவையா, இல்லையா எனக் கருதாமல் எதையாவது இந்தியாவின் தலையில் கட்டி, இந்தியாவுடனான அமெரிக்காவின் வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை சமன் செய்ய வேண்டும் என்பதில் அமெரிக்க அரசு குறியாய் உள்ளது. அதன்படி இந்தியாவிற்குப் பெருமளவு ஆயுதங்களை விற்பனை இதை சமன் செய்ய அமெரிக்கா திட்டமிட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவின் பல்வேறு வர்த்தக நிபந்தனைகளைச் செயல்படுத்தினால் மட்டுமே இந்தியா மீண்டும் பொதுமைப்படுத்திய முன்னுரிமை முறைமையைப் (ஜி.எஸ்.பி.) பெறமுடியும் என அமெரிக்க அரசு பலக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது.

அமெரிக்காவின் வர்த்தக நிபந்தனைகள்: இந்தியா தற்போது மேற்கொள்ளும் வர்த்தக அளவைக் காட்டிலும் கூடுதலாக 5 முதல் 6 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான பொருட்களை அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் அமெரிக்காவிலிருந்து பால் பொருட்கள் மற்றும் கோழிப்பண்ணைப் பொருட்களையும், பதப்படுத்தப்பட்ட கோழி இறைச்சியையும் அதிகளவில் இந்தியா இறக்குமதி செய்யவேண்டும். அமெரிக்க வேளாண் வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கு இலாபம் பெறும் விதமாக அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் பாதாம், முந்திரி,ஆப்பிள், கோதுமை, சோயா பீன்ஸ், கொண்டைக் கடலை, சோளம், கடலை ஆகியவற்றின் மீதான இறக்குமதி வரியை நீக்க வேண்டும்.

இந்திய அரசு விலை நிர்ணயக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டும், மருத்துவ உபகரணங்களின் விலையை நிறுவனங்களே நிர்ணயிக்க வேண்டும். அமெரிக்க மருத்துவக் கருவிகள் மீதான வரியைக் குறைக்க வேண்டும், ஹார்லே டேவிட்சன் மோட்டார் சைக்கிள்கள், மின்னணு சாதனங்கள் மீதான வரியைக் குறைக்க வேண்டும்.

இதயத்துக்கான ஸ்டண்டுகள் மற்றும் மாற்று மூட்டுகள் மீதான விலைக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும். அமெரிக்க மருந்து நிறுவனங்களுக்குப் பெருலாபம் கிடைக்கும் விதமாக இந்தியாவில் மலிவு விலையில் பொதுவான மருந்துகள் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

ஊடகம், பல்தர வர்த்தகத்தில் அந்நிய முதலீட்டு வரமபைத் தளர்த்த வேண்டும். அமெரிக்காவின் இணைய வர்த்தக நிறுவனங்கள் பெருலாபம் ஈட்டுமாறு அவற்றின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் அனைத்துமே இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் தற்சார்பைக் காவு கொடுப்பவை. ஏற்கெனவே பொருளாதாரம் நெருக்கடி நிலையில் உள்ள போது இவற்றைச் செயல்படுத்தினால் அது இந்திய விவசாயிகளையும், தொழில்துறையையும், மக்களுக்குக் கிடைக்கும் மருத்துவ சேவையையும் கடுமையாக பாதிக்கும், வேலையின்மையையே அதிகரிக்கும். விவசாயிகளின் வருமானத்தை 2022ஆம் ஆண்டுக்குள் இரட்டிப்பாக்கப் போவதாக பொய் சொல்லிக் கொண்டே மோடி அரசு அதற்கு முற்றிலும் முரணான நிபந்தனைகளை விதிக்கும் அமெரிக்காவுடன் கூட்டணியை வலுப்படுத்தியிருப்பது மக்களைப் பெரிதும் அச்சுறுத்துவதாக உள்ளது.

இந்தியா தன் நட்பு நாடு எனக் கூறிக் கொள்ளும் அமெரிக்கா உலக வர்த்தக அமைப்பில் இந்தியாவின் மீது தொடர்ந்து குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைக்கிறது. இந்திய அரசு விவசாயப் பொருட்களுக்கு வழங்கும் குறைந்தபட்ச ஆதார விலை, தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் படி எளிய மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை வழங்கும் பொது விநியோக முறை, விவசாயிகளுக்குத் தரப்படும் மானியம் இவை யாவும் தடையற்ற வர்த்தகத்தைப் பாதிக்கிறது என்று அவற்றை எதிர்த்துக் கண்டனம் தெரிவித்து வருகிறது.

டிரம்ப் இந்திய மக்களுக்கு மட்டும் எதிரானவர் அல்ல. உலகெங்கிலும் இனவெறி, மதவெறியைத் தூண்டிவெறுப்பை விதைக்கும் வலது தீவிரவாதத்தின் கோர முகமாகவே டிரம்ப் காணப்படுகிறார். வெனிசுலா, பொலிவிய நாடுகளில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைகளின் மூலமாகப் பல பொருளாதார நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இதனால் வெனிசுலாவில் மட்டும் 2017-2018 வரை 40,000 பேர் இறந்துள்ளனர். ஒபாமா ஆட்சியின் போது விலக்கப்பட்ட கியூபாவின் மீதான ஹெல்ம்ஸ் புர்டன் சட்டம் டிரம்ப் நிர்வாகத்தில் கடுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஈரானின் அணு ஆயுத ஒப்பந்தத்திலிருந்து வெளியேறிய டிரம்ப் ஈரான் மீது விதித்த பொருளாதாரத் தடையால் அந்நாட்டின் வேலை வாய்ப்பும், பொருளாதார வளர்ச்சியும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. டிரம்ப் அரசு ஈரானின் ராணுவத் தளபதி காசிம் சுலைமானியைக் கொன்று, மேற்காசியாவில் போர் அபாய நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது, செளதி

அரேபியாவிற்குப் போர்க் கருவிகள் வழங்கி ஏமனில் மனித நேயமற்ற முறையில் அம்மக்களை இனப்படுகொலை செய்யத் துணை போகிறது. பாலஸ்தீன நிலத்தில் சட்டவிரோத இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எல்லா விதத்திலும் டிரம்பின் அரசு உறுதுணையாக உள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் பாலஸ்தீன மக்களுக்கான உதவித் தொகையை நிறுத்திய டிரம்பு நிர்வாகத்தின் இஸ்ரேலிய ஆதரவுச் செயல்பாடுகளால் பாலஸ்தீன மக்கள் கடும் இன்னலுக்குள்ளாகியுள்ளனர். டிரம்பு தலைமையிலான அமெரிக்க அரசு பாலஸ்தீனம், பொலிவியா, வெனிசுலா, கியூபா, ஈரான் ஆகிய நாடுகளின் மீதான போரைத் தீவிரப்படுத்தியதால் அந்நாடுகளின் பொருளாதாரமும், மக்களின் வாழ் நிலையும் கடும்பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளன.

காலநிலை நெருக்கடியைத் தீவிரப்படுத்தும் விதமாக பசுமைக்குடில் வாயுக்களை அதிகம் வெளியிடும் அமெரிக்க நாட்டைப் பொறுப்பற்ற முறையில் பாரிஸ் ஒப்பந்தத்தில் இருந்து விலக்கிக்கொண்ட டிரம்பின் அரசு உலக நாடுகளின் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, சூழலுக்கும் எதிரானது. ஆகையால் டிரம்பின் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தைப் புறக்கணிப்போம். இவ்வாண்டின் நவம்பர் மாதம் வரவிருக்கும் அமெரிக்கத் தேர்தலுக்கான வாக்கு வங்கியைக் கைப்பற்றும் வகையில் தேர்தலுக்கு முன்னோ பின்னோ மேற்கொள்ளவிருக்கும் இந்தியாவுடனான வர்த்தக ஒப்பந்தத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது நம் அனைவரின் கடமை. இந்த வர்த்தகச் சூறையாடலிலிருந்து இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் தற்சார்பையும், மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் வருமுன் காப்போம்.

சமந்தா

பாசிசத்தின் பொருளாதார அடிப்படை

முதலாளித்துவம் ஒவ்வொரு பொருளாதார நெருக்கடியின் போதும் பாசிசத்தால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. பாசிசம் முதலாளித்துவத்தை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கும் ஆயுதமாகிறது. இதை அனைவரும் புரிந்து கொண்டால் மக்கள் ஆயுதத்தை முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராகத் திருப்பி அதை முறியடிக்க முடியும். முதலாளித்துவம் அதன் வளர்ச்சி நிலையில் இன்று நவீன தாராளமயக் கொள்கைகளை செயல்படுத்தி வருகிறது.

நவீன தாராளமயத்தில் பில்லியனர்கள் எனப்படும் பெரும்பணக்காரர்களுக்கு சாதகமான

முறையில் உலகின் பொருளாதாரமும், அரசின் அதிகாரங்களும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் ஆளுகையில் வீழ்ந்துள்ளன. நிதி மூலதனங்கள் நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து ஒன்றாகி சர்வதேச நிதி மூலதனமாகி முழு முற்றூரிமையைப் பெற்றுள்ளன. இதனால் தேசங்களின் இறையாண்மை காவு கொடுக்கப்படுகிறது. அரசுகள் அதிகாரமற்ற கைப்பாவைகளாகின்றன.

தேசங்களின் இறையாண்மையே முற்றிலும் பறிக்கப்படும் போது மாநிலங்களின் நிலைமையை சொல்லவே வேண்டாம்.. கூட்டாட்சித் தத்துவம் கொலை செய்யப்பட்டு மாநிலங்கள் முற்றிலும் அடிமை நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன.

சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் தேச அரசுகளின் மீது பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றன. அதன்படி அரசு நேரடியாக முதலீடு செய்யக் கூடாது, சமூகநலத் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளைக் குறைக்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு, சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தரப்படும் மானியங்களைக் குறைக்க வேண்டும். அரசின் விலை நிர்ணயக் கொள்கையை நிறுத்தவேண்டும். அனைத்துப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் தனியாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் பணக்காரர்களுக்கான வருமான வரி, கார்ப்பரேட் வரி போன்றவற்றை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. அரசு மொத்த ஜிடிபியில் 3% க்கு மேல் கடன் வாங்கக் கூடாது எனப் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. இவற்றை மீறினால் அந்நாட்டின் மீது பொருளாதாரத் தடைகள் விதிக்கப்பட்டு ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது. இப்படித் தான் வெனிசுலாவிலும், பொலிவியாவிலும் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. ஆளும் அரசுகள் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளை செயல்படுத்துவதால் மக்களுக்கான அடிப்படை செலனவினங்களைக் குறைக்கின்றன. முதலாளித்துவ அரசுகள் எளிய மக்களையே பெருமளவில் பாதிக்கும் மறைமுக வரியையே அதிகப்படுத்துகின்றன. இதனால் அன்றாடத் தேவைகள் நிறைவேறாமல், அடிப்படை வசதிகள் கூடக் கிடைக்கப் பெறாமல் மக்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அரசு 3%க்கும் மேல் கடன் வாங்கினால் அது தனியார் கடன் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளைப் பறித்து விடுமாம், இவ்வாறு நவீன தாராளமயத்தின் கொள்கைகள் அரசாங்கத்திற்கான மலிவுக்கடனைத் தடுத்து பெருமுதலாளிகள் மட்டுமே மலிவுக்கடன் பெறுமாறு பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பெருமுதலாளிகள் தங்கள் சொந்தப் பணத்தை வைத்து மட்டும் தொழில் செய்வதில்லை, அவர்கள் மக்களிடமிருந்து நிதித் திரட்டும் வங்கிகளிடமிருந்து பெருமளவில் கடன் பெற்றே எந்தத் தொழிலையும் மேற்கொள்கின்றனர். அரசாங்கங்கள் கடன் இல்லாமல்

வருவாயைப் பெறுவதற்காக அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் தனியாருக்கு விற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. ஒரு தேசஅரசின் கடன் அதிகமானால் பன்னாட்டுத் தர நிறுவனங்கள், அந்நாட்டின் சந்தைக்கான தர மதிப்பீட்டைக் குறைத்து விடும். தர மதிப்பீடு குறைந்தால் அந்நாட்டின் பங்குச்சந்தையில் முதலீடு செய்துள்ள அந்நிய முதலீட்டாளர்கள் தங்கள் பங்குகளை விற்று அந்நாட்டின் சந்தையிலிருந்து வெளியேறி விடுவார்கள். இதனால் அந்நாட்டின் பொருளாதாரம் நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப்படும்.

நவீன தாராளமயம் பணக் கொள்கையில் மாற்றம் கொண்டுவருவதன் மூலமே அனைத்து பொருளியல் நெருக்கடிகளையும் சரிசெய்ய முடியும் என்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு பொருளியல் நெருக்கடியும் அது பொய் என்பதையே மெய்ப்பிக்கிறது.

இந்த நவீன தாராளமயக் கொள்கைகளைக் கடைபிடிப்பதால் தடையற்ற வர்த்தகம் என்ற பெயரில் தேசங்களின் பொருளாதாரத் தற்சார்பு அழிகிறது. நாட்டின் உள்நாட்டுத் தொழில்களும், விவசாயமும் நசிவடைகின்றன, வேலைவாய்ப்பின்மை அதன் உச்ச நிலையை அடைகிறது. நாட்டில் பொருளாதாரச் சமமின்மை அதீதமாகிறது. மூலதனத்தின் இலாப வீதத்திற்கும், கூலி வீதத்திற்கும் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வு மிகவும் அதிகமாவதால் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. கூலி குறைவதாலும், வேலையின்மையாலும் மக்களின் நுகர்வும் குறைந்து விடுகிறது. இதனால் மிகையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் விற்கப்படாமல் தேங்குகின்றன. இதைத் தற்காலிகமாக சரிசெய்ய கூலி உயர்த்தப்படலாம். ஆனால் லாபத்தின் பங்கு அணுவளவு குறைவதையும் முதலாளித்துவம் விரும்பாதாகையால் மக்களே மீண்டும் நெருக்கடிக்கு உட்படுத்தப்படுவர்.

பொருளாதார நெருக்கடியால் மக்களின் துயரமும், வறுமையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கின்றன. பொருளாதார நெருக்கடியின் போது அரசின் ஆளும் வர்க்கம் ஜனநாயக முறையில் தங்கள் அதிகாரங்களைத் தக்கவைக்க இயலாதாகையால், தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை நீடிக்க வைக்க அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள பிற்போக்குச் சக்திகளுடன் கைகோர்க்கின்றனர். இந்தியாவில் நவீன தாராளமயம் இந்துத்துவம் எனப்படும் பிராமணியத்துடன் கைகோர்த்துள்ளது. முதலாளித்துவ அரசுகளின் ஆளும் வர்க்கம் தாங்கள்தான் மக்களின் உண்மையான எதிரி என்பதை மறைத்து, மத, இன, மொழி வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் பாகுபாடுகளைத் தூண்டி விட்டு வேற்று மதத்தை, இனத்தை,

மொழியைச் சார்ந்த எளிய மக்களை எதிரிகளாக்குகின்றனர். அவர்களுக்கெதிரான வெறுப்பை, வன்முறையை விதைக்கின்றனர். அதிகாரத்தை மையத்தில் குவித்து பொருளாதார நெருக்கடிக்கெதிரான, அரசிற்கெதிரான மக்கள் போராட்டங்களை அடக்குமுறையின் மூலம் ஒடுக்குகின்றனர். இவ்வாறு முதலாளித்துவத்தின் கொடுமுகமாகிறது பாசிசம். தற்பொழுது இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து ஆளும் வர்க்கமான இந்துத்துவம், தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவும் தன் மேலாதிக்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்தி நீடிக்க வைக்கவும் இஸ்லாமியரை, சிறுபான்மையினரை இன அழிப்பு செய்வதற்கான பாசிச ஆயுதமாக 'சி.ஏ.ஏ' எனப்படும் குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இரத்தக் களரியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த பிராமணிய-முதலாளித்துவ ஒட்டுண்ணியை முறியடிக்கவும் அதன் பாஸிஸக் கொள்ளை நோயிடமிருந்து நிரந்தரமாக வெற்றி பெறுவதற்கும் மார்க்ஸ் பரிந்துரைக்கும் அருமருந்தே தீர்வாகும். தடைகளைக் கடப்போம். அதை மக்களிடம் சேர்ப்போம்.

சமந்தா

வீர வணக்கம்- புரட்சித்தலைவர் அப்துல் கரீம் காசிம்

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு:

1958ஆம் ஆண்டில் இராக்கில் ஏற்பட்ட தேசியப் புரட்சிக்கு ஆரம்பத்தில் பாத் கட்சி உள்ளிட்ட பல்வேறு தேசியக் குழுக்களின் ஐக்கிய முன்னணி ஆதரவு அளித்தது. இந்த ஒன்றுபட்ட முன்னணி காலப்போக்கில் பிளவுற்றது. காசிம் பதவிக் காலத்தில், காமல் அப்தெல் நாசர் தலைமையிலான ஐக்கிய அரபுக் குடியரசில் இராக் சேர வேண்டுமா என்பது குறித்துப் பெரிய விவாதம் மூண்டது. நாசரின் பேரரபியக் கொள்கைகளை ஆதரித்து ஐக்கிய அரபுக் குடியரசுடன் இராக்கை இணைக்க விரும்பினார் ஆரிஃப். அதற்கு மாறாக காசிமோ பேரரபியத்தை ஆதரிக்காமல் இராக்கையே முன்னிலைப்படுத்தும் வதானியக் கொள்கையில் உறுதி கொண்டு, சமயச் சார்பின்மையையே உயர்த்திப் பிடித்தார். இராக்கின் கம்யூனிஸ்டுகள், சமூக ஜனநாயகவாதிகள் அவருக்கு பக்கபலமாக இருந்தனர்.

இராணுவ அதிகாரிகளில் பெரும்பகுதியினர் வடமேற்கு நகரங்களிலிருந்து சன்னி மரபில் வந்தவர்கள். பேரரபியம் மீதான அவர்களது ஆர்வத்தை காசிம் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர் தென்கிழக்கு இராக்கில் சன்னி-ஷியா பெற்றோரின் கலப்பு மரபில் வந்தவர். ஆகவே, அவரால்

அதிகாரத்தில் நீடிக்க முடியுமா என்பது கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் பேரரபியர்களுக்கும் இடையே இணக்கம் ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பொறுத்ததாயிற்று. தனது பதவிக் காலத்தில் காசிம் இராணுவத்தில் வளர்ந்து வந்த பேரரபியப் போக்கை மட்டுப்படுத்த முயன்றார். அவரால் இறுதி வரை இராணுவத்தின் நம்பிக்கையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. குர்திய இன மக்களுடன் இணக்கமான உறவைப் பேணவே காசிம் இறுதி வரை போராடினார்.

எகிப்திய-சிரிய ஒன்றியத்தில் சேருவது குறித்து காசிம், ஆரிஃபிற்கிடையே ஒருவகை அதிகாரப் போராட்டம் உருவானது. ஆரிஃப்பின் நாசரிய, பேரரபியச் சார்பை பாத் கட்சி ஆதரித்தது. அதே நேரத்தில் காசிமின் கொள்கைகளுக்கும் ஐக்கிய எதிர்ப்பு நிலைக்கும் இராக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரவு தந்தது. ஐக்கிய முன்னணியிலிருந்து பாத் கட்சி உள்ளிட்ட பேரரபிய ஆதரவாளர்கள் வெளியேறினர்.

பல மூத்த அதிகாரிகள் துணைப் பிரதமரிடமிருந்தே நேரடியாக அதிகாரத்தைப் பெற்றனர். பொதுச் சொற்பொழிவுகளில் பங்கேற்பதன் மூலம் ஆரிஃப் புதியதொரு செல்வாக்கைப் பெற்றார். ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசுடன் இணைவதை வற்புறுத்தினார். காசிமைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார். ஆரிஃபின் சீர்குலைக்கும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மட்டுப்படுத்த காசிம், ஆரிஃபை துணைத் தளபதி பதவியிலிருந்து நீக்கினார். நவம்பர் 5ஆம் தேதி ஆரிஃப், காசிமை படுகொலை செய்து ஆட்சியை அகற்ற முயற்சித்ததற்காகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். ஆரிஃப் தேசத் துரோகத்திற்காக விசாரணை செய்யப்பட்டு 1959 ஜனவரியில் அவருக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 1962 டிசம்பரில் அவருக்கு பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆரிஃப்பின் அச்சுறுத்தல் நீங்கிய பின் 1941இல் இராக்கிலிருந்து தப்பி ஓடிய முன்னாள் பிரதம மந்திரி நாஜி ஆதரவாளர் ரஷீத் அலி வடிவத்தில் மற்றொரு அச்சுறுத்தல் வந்தது. அவர் காசிமிற்கு எதிராக மேற்கொண்ட சதி முயற்சிகளும் இறுதியில் முறியடிக்கப்பட்டன.

காசிமின் அமைச்சரவையின் 16 உறுப்பினர்களில் 12 பேர் பேரரபியத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட பாத் கட்சி உறுப்பினர்கள். காமல் அப்தெல் நாசரின் ஐக்கிய அரபுக் குடியரசில் சேர காசிம் மறுத்ததால் பாத் கட்சி அவருக்கு எதிராகத் திரும்பியது. அரசு இயந்திரத்தில் தனது நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்திக் கொள்ள, காசிம் இராக்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் (ஐ.சி.பி.) ஒரு கூட்டணியை உருவாக்கினார், இந்தக் கூட்டணி பேரரபியத்தின் எந்தவொரு

கருத்தையும் ஏற்கவில்லை. அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில், பாத் கட்சியின் தலைமை காசிமைப் படுகொலை செய்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்தது. இந்த நடவடிக்கையில் சதாம் உசேன் ஒரு முன்னணி உறுப்பினராக இருந்தார்.

1959 அக்டோபர் 7ஆம் நாள் அல்-ரஷீத் தெருவில் காசிம் மீது திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தத் திட்டமிட்டனர். ஒரு நபர் காரின் பின்புறத்தில் அமர்ந்திருந்தவர்களைக் கொல்ல வேண்டும், மீதமுள்ளவர்கள் முன்னால் இருப்பவர்களைக் கொல்லத் திட்டமிடப்பட்டது. பதுங்கியிருந்த போது சதாம் முன்கூட்டியே சுடத் தொடங்கியதால் திட்டம் தோல்வியடைந்தது.. காசிமின் ஓட்டுநர் கொல்லப்பட்டார், காசிம் கையிலும் தோளிலும் காய்முற்றார். கொலையாளிகள் அவரைக் கொன்று விட்டதாக நம்பி விரைவில் தங்கள் தலைமையகத்திற்குத் தப்பிச்சென்றனர், ஆனால் காசிம் உயிர் தப்பினார்.

கம்யூனிஸ்டுகளுடனான காசிமின் நெருக்கத்தின் காரணமாக வடக்கு இராக் நகரமான மொசூலில் இராணுவப் பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பான அரபு தேசியவாதிகள் தலைமையில் ஒரு எதிர்க் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதன் சதித் திட்டத்தைத் தணிக்கும் முயற்சியாக, காசிம் கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவுடன் 1959 மார்ச் 6ஆம் நாள் மொசூலில் ஓர் அமைதிப் பேரணி நடத்த ஊக்குவித்தார்.. சுமார் 250,000 கம்யூனிஸ்டுகளும், அமைதிப் போராளிகளும் அன்றைய தினம் மொசூலின் தெருக்களில் அணிதிரண்டனர், அன்றைய தினம் அமைதியாய்ப் பேரணி நடந்திருந்தாலும் அடுத்த நாள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் அரபுத் தேசியவாதிகளுக்கும் இடையே மோதல்கள் வெடித்தன. வளர்ந்து வரும் கம்யூனிச அலையைத் தடுத்து நிறுத்த ஒரே வழி காசிமைப் படுகொலை செய்வதுதான் என்ற முடிவுக்கு பாத் கட்சியினர் வந்தனர்.

கம்யூனிசத்தின் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கு நாடு முழுவதும் உணரப்பட்டது. மொசூல் கிளர்ச்சியை அடுத்து கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவோடு ஆயுதப்படைகளில் களையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல கம்யூனிச ஆதரவாளர்கள் அமைச்சரவையில் பதவிகளைப் பெற்றதால் இராக் அமைச்சரவை இடது சார்பு பெற்றது. கம்யூனிஸ்டுகளால் கிரகூக்கில் ஜூலை 14ஆம் நாள் ஒரு பேரணிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.. அதில் குர்துகளுக்கும் (அந்த நேரத்தில் ஐ.சி.பி உடன் தொடர்புடையவர்கள்), இராக்-துர்க்மென் ஆகியோருக்கும் இடையில் பரவலான இரத்தக்களரி ஏற்பட்டது, இதனால் 31 முதல் 79 பேர் வரை இறந்தனர். இது பெரும்பாலும்

முன்பே நிலவிய இனப் பதட்டங்களின் விளைவாக இருந்தபோதிலும், கிருக்கு "படுகொலை" இராக்கிய கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிராகப், பயன்படுத்தப்பட்டதால் காசிமிற்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் இடையே இணக்கமின்மை ஏற்பட்டது. இராக்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான காசிம் ஆட்சியின் உறவு எப்போதும் எளிதானதாக இருக்கவில்லை. காசிமின் ஆட்சி மாற்றத்தின் இராணுவத் தன்மை, அரபு தேசியவாதிகளை அவரது அமைச்சரவையில் சேர்ப்பது, தேர்தலில் போட்டியிடுவதில் விருப்பமின்மை ஆகியவற்றை கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி முழுமையாக ஆதரிக்கவில்லை. ஜூலை புரட்சிக்குப் பின்னர் காசிம் தலைமையிலான புரட்சிகர ஆட்சியைக் காக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கட்டமைத்த மக்கள் இயக்கம் முக்கியப் பங்காற்றியது. இருப்பினும், பல குறிக்கோள்களைப் பகிர்ந்து கொண்டாலும், காசிம் ஐ.சி.பியின் செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றார். மேலும் அதைக் கலைக்கவும் உத்தரவு பிறப்பித்தார். தடையை மீறி, கட்சி பாத்தாத்தில் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றது. அதனால் காசிம் கம்யூனிஸ்டு கட்சியை "கணக்கிற் கொள்ள வேண்டிய சக்தி" என்று மறுபரிசீலனை செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது.

இராக்கிய அரபுத் தேசியவாதிகளை திருப்திப்படுத்த காசிம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அவருக்கு எதிராகத் திரும்பி, இறுதியில் அவரை அழிப்பதற்கே பங்களிப்புச் செய்தன. உதாரணமாக, காசிம், தடுப்புக் காவலில் இருந்த சாலிஹ் மஹ்தி அம்மாஷை விடுவித்து அவரை இராக்க இராணுவத்தில் மீண்டும் பணியில் அமர்த்தினார். இதனால் பாத் கட்சியின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு முயற்சிகளுக்கு இராணுவத் தொடர்பாளராக அம்மாஷ் செயல்பட வழியமைந்தது.

மேலும், குர்துகள் மீதான வெளிப்புற நட்பு நிலைப்பாடு இருந்த போதிலும், காசிமால் இராக்கிற்குள் குர்திஸ்தானின் தன்னாட்சி அதிகாரத்தை வழங்க முடியவில்லை. இது 1961 முதல் இராக்க-குர்திஷ் போர் வெடித்ததற்கும் குர்திஷ் ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் (கேடிபி) காசிமின் பாத்திஸ்டுக்கும் இடையிலான இரகசியத் தொடர்புகளுக்கும் வழிவகுத்தது. 1962, 1963ஆம் ஆண்டுகளில் . பாத் கட்சியினர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு செய்தால் காசிமுக்கு உதவ மாட்டோம் என்று பேரரபிய சித்தாந்தத்தின் மீதான நீண்டகால விரோதப் போக்கை புறக்கணித்து குர்திஸ் ஜனநாயகக் கட்சி உறுதியளித்தது. காசிம், இராக்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, குர்திஸ் ஜனநாயகக் கட்சி ஆகியவற்றுக்கிடையிலான கருத்து வேறுபாடுகளால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை 1963 பாத் கட்சியின் ஒரு "சிறிய" குழு பயன்படுத்திக் கொண்டது.

இராக்கில் புரட்சியின் வெற்றியை மேற்கத்திய நாடுகள் மிகுந்த பீதியுடன் பார்த்தன. பனிப்போர்க் காலத்திய மத்திய கிழக்கு சோவியத் எதிர்ப்பு இராணுவக் கூட்டமைப்பின் மையமான பாக்தாத் ஒப்பந்தம் இராக் இல்லாமல் அர்த்தமற்றதாக இருந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசு மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசைப் பொறுத்த வரை, முடியாட்சிக் கவிழ்ப்பு ஒரு பெருந்துன்பமாக இருந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் திகைத்துப்போனாலும், தங்கள் இழப்பைக் குறைத்து, காசிமுடன் ஒரு புதிய உறவை உருவாக்குவதில் உறுதியாக இருந்தனர். இராக் பெட்ரோலிய நிறுவனத்துடனான அவர்களின் பொருளாதார நலன்கள் பராமரிக்கப்படும் வரை, அவருடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இருந்தனர்.

இராணுவப் பிரமுகர் அஹ்மத் ஹசன் அல்-பக்ர், காசிமின் "இராக்கை முதன்மைப்படுத்தும்" பாணியிலான ஆட்சியைக் கண்டு சோர்வடைந்து அதிருப்தி அடைந்த சன்னி பழங்குடியின ஷேக்குகள், நடுத்தர வர்க்க இராக்கியர்கள் மற்றும் பேரரபியர்களுடன் கூட்டணி அமைத்தார். பிப்ரவரி 1963 "ரமலான் புரட்சி" என்ற பெயரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சதியால் காசிமின் ஆட்சி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. காசிமிற்கு கம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவு இருந்த போதிலும், உள்நாட்டுப் போரைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கம்யூனிஸ்டுகளை ஆயுதம் ஏந்த வேண்டாம் என்று அவர் முடிவு செய்ததால், இரு தரப்புகளிக்கிடையே நிலவிய சமமற்ற ஆயுத வலிமையால் காசிம் வானொலி நிலையத்தில் தடுக்கப்பட்டுச் சிறைபிடிக்கப்பட்டார், ஜூலை 14 புரட்சி உண்மையில் கர்னல் அப்துல் சலாம் ஆரிப்பின் திட்டம்தான் என்று ஒப்புக்கொள்ள காசிமுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. காசிம் அதற்கு மறுத்துவிட்டார், பாத் கட்சியினர் அவரை நாடுகடத்துவதற்கும் மறுத்தனர். தலைவர் காசிமைத் தூக்கிலிட்டு, அடையாளம் இல்லாக் கல்லறையில் அடக்கம் செய்தனர். இந்த சதி கணிசமான சிஐஏ ஆதரவுடனே மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாத் கட்சி உறுப்பினராக இருந்த சதாம் ஹுசைன் சதித்திட்டத்தில் நெருக்கமாக ஈடுபட்டார்

இதற்கு முன்னரே காசிமைக் கொலை செய்ய சிஐஏ தீவிரமான சதி வேலைகளில் ஈடுபட்டது., ஒரு முறை காசிமைக் கொல்ல, விசங்கொண்ட கைக்குட்டையை அனுப்பியது, ஆனால் அம்முயற்சி தோல்வியடைந்தது. இராக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை இராக் அரசியலிலிருந்து அகற்றுவதற்கான விரிவான திட்டத்தை செயல்படுத்த அமெரிக்கா முன்பே தயாராய் இருந்தது.

அதன் படி காசிம் ஆட்சியின் ஆதரவாளர்கள், கம்யூனிஸ்டுகள் என 5,000 பேர் வேட்டையாடப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் மூத்த இராணுவ அதிகாரிகள் மற்றும் வழக்கறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மருத்துவர்கள் அடங்குவர். அவர்களில் கர்ப்பிணிப் பெண்களும் வயதான ஆண்களும் இருந்தனர், அவர்களில் பலர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு முன்னால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். பாக்தாத் மற்றும் இலண்டனில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் இப்படுகொலைகளை அறிந்திருந்தனர் புரட்சியின் முதல் இரண்டு நாட்களில் இராக்கிய வானொலி அறிக்கைகளைக் கண்காணித்து வந்தனர். புதிய ஆட்சியின் அறிவிப்புகள், 'கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த அனைவரையும் அழித்தொழித்துத் துடைத்தெறிய மக்களை அழைத்தன. 'குற்றவாளிகளை அழிக்கவும்', 'அவர்கள் அனைவரையும் கொல்லவும், குற்றவாளிகள் அனைவரையும் கொல்லவும்' என மக்களிடம் வலியுறுத்தின. இவை யாவும் பல முறை மீண்டும் மீண்டும் அறிவிக்கப்பட்டது.

இராக்கின் எண்ணெய் வளத்தை நாட்டுடைமையாக்க காசிம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளே அவரை அழிப்பதற்கு முக்கியக் காரணமாக அமைந்தன. 1961ஆம் ஆண்டில் காசிம் இராக்கிலிருந்து பிரிட்டிஷ் அமெரிக்க எண்ணெய் ஏற்றுமதியிலிருந்து இராக் அரசிற்கு 50 சதவீதம் பங்கு கோரினார். அதற்கு அவர்கள் உடன்படவில்லை. நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக விலை நிர்ணயிப்பதாகவும் புகார் தெரிவித்தார். அந்த நிறுவனத்தின் 99.5 சதவீதப் பங்குகளை நாட்டுடைமையாக்கவும் ஒரு புதிய இராக்கிய தேசிய எண்ணெய்க் கழகத்தை அமைப்பதற்கான வரைவுச் சட்டம் அக்டோபர் 1962 இல் வெளியிட்டார்., ஆனால் பிப்ரவரி 1963இல் காசிம் கொலை செய்யப்பட்டதால் அதை நடைமுறைப்படுத்த இயலவில்லை.

காசிமைக் கொலை செய்த பாத் கட்சியின் ஆட்சி அந்த நவம்பர் வரை நீடித்தது, அதை சதியால் வீழ்த்தி நாசரிய சார்பு இராணுவ அதிகாரிகளின் குழு ஆட்சிக்கு வந்தது. இன்னொரு ஆட்சிக்கலைப்புச் சதியால் பாத் கட்சியே மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தது. 2003இல் அமெரிக்காவின் சதியால் சதாம் ஹுசைன் கொல்லப்படும் வரை பாத் கட்சியே ஆட்சியில் நீடித்தது. அன்று ஆரம்பமான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு இன்றும் நீடிக்கிறது. இன்றைய இராக்கின் சூழலிலும் அமெரிக்கத் தலையீடு, அமெரிக்காவை எதிர்த்து ஈரானின் தலையீடு, நிலையற்ற சமூகப் பொருளாதார நிலை, போராபத்து என இராக்கிய தேசியத்தின் இறையாண்மை தொடர்ந்து

அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இராக்கை முன்னிலைப்படுத்தும் புரட்சித் தலைவர் அப்துல் கரிம் காசிமின் வழியில் மீண்டும் ஒரு தேசிய விடுதலைக்கான போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. காசிமின் ஆட்சி நான்கு ஆண்டுகள், ஆறு மாதங்கள் மட்டுமே நீடித்த போதிலும் அவரது ஆட்சி சமூக சீர்திருத்த நடைமுறைகளால், சமூக நீதிக்கான ஒரு முன்னுதாரண ஆட்சியாகத் திகழ்ந்தது போற்றுதலுக்குரியது.

இராக்கை நாசரிய ஆதிக்கத்திலிருந்தும் அமெரிக்க ஆதிக்கத்திலிருந்தும் விடுவித்த காசிம் இராக்கில் நாட்டுப்பற்றின் தேச அடையாளமாக போற்றப்படுகிறார். மதச்சார்பற்ற இடதுசாரி இராக்கியர்களிடையே காசிமின் நீடித்த புகழ், என்றென்றும் தொடர்கிறது.

இராக்கின் கடந்த கால வரலாறு சதாம் மற்றும் இராக் பாத்திஸ்டுகளின் நீண்டகால ஆட்சியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், நவீன இராக்கில் காசிமின் வரலாற்றை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு நினைவூட்டும் வகையில், ஃபிரிட்ஸ் சதுக்கத்தில், இராக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆண்டுதோறும் பேரணிகள் நடத்துகிறது. அங்கு ஜூலை 14 புரட்சியின் ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவதற்காக ஆதரவாளர்கள் காசிம் ஆட்சியின் கொடியையும் ஆட்சியாளரின் பெரிய உருவப் படங்களையும் கையிலேந்திச் செல்கின்றனர். காசிம் யார், அவரது புரட்சி இராக்கை எவ்வாறு மாற்றியது? இன்றைய சூழலில் ஜூலை 14 புரட்சியிலிருந்து என்ன படிப்பினைகளை எடுக்க முடியும்? என்பதை இன்றையத் தலைமையினருக்குக் கொண்டுசேர்க்கும் வகையில் நிகழ்வுகளை ஒருங்கமைக்கிறது.

காசிமின் கல்லறை 2005இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது, நீண்டகாலமாக மறக்கடிக்கப்பட்ட நினைவுகள் முன்னுக்கு வந்தன. இராக்கிய சிற்பி கலீத் ரஹால் வடிவமைத்த காசிமின் சிலை, இப்போது பாக்தாத்தில் அல்-ரஷீத் தெருவில். நினைவுச் சின்னமாக உயர்ந்து நிற்கிறது. அந்த நினைவுச் சின்னத்தை அர்ப்பணித்த நாளில் ஃபதேல் முகமது அல்-பயாட்டி அதை “புகழ்பெற்ற ஜூலை 14 புரட்சியின் நினைவுச்சின்னம்” எனப் போற்றினார்..

“இது அழியாத ஜூலை 14

பெருமிதமிக்க சிப்பாயின்

உயர்ந்த, திகைப்பூட்டும் பாய்ச்சல்,

மீட்பரின் வலிமையாக உருவெடுத்தது
 மக்களுக்காகக் கிளர்ந்தெழுந்த புரட்சித் தலைவர்
 முறுக்கேறிய தசைகளுடன் அவரது, கைமுட்டி
 எல்லா திசைகளிலுமுள்ள சிறைச்சாலைக்
 கம்பிகளையும் உடைத்தெறிகிறது...
 ஒரு வெடிப்பாக மக்களிடமிருந்து
 வெடித்து வந்தது அவரது உடல்
 துப்பாக்கியைப் பிடிக்கும் கை
 மக்களின் கைகளால் வலுப்பெற்றது.
 புரட்சியின் விடியல் ஆண்டாண்டு
 துன்பங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து
 இராக் மக்களின் சக்தியை
 ஆக்க ஆற்றலாகப் பெயர்த்தது
 இருளுக்குப் பிறகு ஒளியாக மேலே ஒரு வட்டாக சூரியன்,
 இது இராக்கின் பழஞ் சின்னங்களில் ஒன்று.
 அங்கே [பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியாவில்]
 உலகை ஒளிரச் செய்ய சூரியன் முதலில் உதித்தது
 இங்கே புரட்சியின் சூரியன் முதலில் உதித்தது,
 அதன் அச்சமற்ற சிப்பாயின் [அப்துல் கரீம் காசிம்]
 தலைமையில்.
 சிப்பாய் அவரது காலால்
 தீமையைக் குறிக்கும் கவசத்தை மிதித்தார்.
 அந்தக் கேடயத்தின் பின்தான்
 கொடுங்கோன்மை, ஊழலின் அனைத்து ஆட்சிகளும்
 அடைக்கலம் பெற்றிருந்தன...”

சில புரட்சியாளர்கள் குறைந்த காலமே வாழ்ந்தாலும் வரலாற்றின் மிகப்பெரும்
 உந்துசக்தியாக நீக்கமற நிறைந்து பெருந்தாக்கம் ஏற்படுத்துகிறார்கள்.
 பல முற்போக்கான புரட்சியாளர்களை நீண்ட காலம் வாழ எதிரிகள் விட்டுவைப்பதில்லை.

அவர்களின் வாழ்க்கை முழு மலர்ச்சி அடைவதற்குள் உயிர் பறிக்கப்படுகிறது, அவர்களின் பேரிழப்பால் ஏற்படும் கோபக் கனல், எதிரிகள் எதற்கு அஞ்சி அவர்களை அழிக்க நினைத்தார்களோ அதை இன்னும் மும்முரத்துடன் நிறைவேற்றுவதற்கான ஆயுதமாகிறது. அவர்களின் புரட்சிகர சாதனைகள் எழுச்சி தரும் வரலாற்றுச் சின்னங்களாக முழு மலர்ச்சி பெற்று நம் நினைவிலும் செயல்பாட்டிலும் நீங்காது நிறைந்துள்ளன. வரலாற்றிலும் மக்கள் மனதிலும் அவர்களே என்றென்றும் வாழ்கிறார்கள்.

இராக்கிய மக்களின் நினைவில் வாழும் புரட்சியாளர் அப்துல் கரிம் காசிமிற்கு புகழஞ்சலி செலுத்தி நம் வீரவணக்கம் உரித்தாக்குவோம்.

சமந்தா

கியூபாவின் புரட்சிப் பெண்கள்

கியூபப் புரட்சி என்றாலே நம் கண்முன் தோன்றுவது அர்ப்பணிப்பின் ஆளுருவாகவும், உலக இளைஞர்களின் எழுச்சிச் சின்னமாகவும் திகழும் சே குவெராவும், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இறுதி வரை சிம்ம சொப்பனமாக இருந்த ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவும்தான். புரட்சிப் பாதையில் தன்னைப் புதிய மனிதனாகச் செதுக்கிக் கொண்ட சே குவெராவை அறிந்தது போல் கியூபாவின் புதிய மனிதிகள் கியூபாவுக்கு வெளியே பெரும்பாலும் அறியப்படாமலே உள்ளனர். கியூபப் புரட்சியில் முக்கியப் பங்கேற்ற அந்தப் புரட்சிப் பெண்களை, புரட்சியில் தங்கள் வாழ்வை இணைத்துக் கொண்ட கியூபாவின் வீராங்கனைகளை அறிந்து கொள்வோம். எழுச்சிமிக்க அவர்களின் வாழ்விலிருந்தும்

போராட்டத்திலிருந்தும் புது உத்வேகம் பெறுவோம், வாருங்கள்.

புரட்சியாளர் சிலியா சஞ்செஸ்:

கியூபப் புரட்சியின் முதல் பெண் கெரில்லா என்று அறியப்பட்ட சிலியா சஞ்செஸ் புரட்சியின் வெற்றிக்கும், புரட்சி அரசின் நிர்வாகத்திலும் பெரும் பங்காற்றியவர். சிலியா தோழர் சேவின்

மிகச் சிறந்த நண்பர். சே தன் இறுதிப் பயணத்துக்காகப் புறப்பட்ட போது தனது தொப்பியை சிலியாவிடமே நினைவாக விட்டுச் சென்றார்.

புரட்சிக்கு முன் சிலியா:

சிலியா சஞ்செஸ் 1920 மே 9ஆம் நாள் ஓரியண்டெ எனப்படும் கியூபாவின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள மெடியா லுனா எனும் கிராமத்தில் பிறந்தார் . தாயார் அகாசியாவைத் தனது குழந்தைப் பருவத்திலேயே இழந்த அவர் ஆறாவது வயதிலே நியூரோசிஸ் நோயால் அவதிப்படத் தொடங்கினார். எட்டு குழந்தைகளில் ஒருவரான சிலியாவுக்கு நான்கு சகோதரிகள். தந்தை மானுவல் சஞ்செஸ் சில்வீரா தேசப்பற்றும் சமூக அக்கறையும் மிக்க மருத்துவர். மிகச் சிறந்த பண்பாளர். அவர் ஹவானாவில் அதிகப் பணம் சம்பாதிப்பதை விட கிராமப்புறங்களில் சேவை செய்வதையே விரும்பினார். தனது வீட்டுக்கு வந்த எவருக்கும் பணம் வாங்காமல் மருத்துவ உதவி செய்ததற்காகச் சமூகத்தில் நன்கு அறியப்பட்டு நேசிக்கப்பட்டவர். காலனியச் சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நேரடியாகக் கண்டவர். சமூக நீதிக்காகப் போராட வேண்டியதன் அவசியத்தைத் தன் புதல்விகளுக்கு உணர்த்தியவர். அவரிடமிருந்தே சிலியா தனது ஆரம்ப அரசியல் கல்வியையும், சமூக சேவையில் ஈடுபடும் ஆர்வத்தையும் பெற்றார். சர்வாதிகாரம் மற்றும் அநீதி மீதான வெறுப்பும், மக்களிடம் மரியாதை செலுத்தும் பண்பும் தந்தையிடமிருந்து வரப்பெற்றார்.

சிலியாவின் பதின்ம வயதில் தந்தை அவரை சியரோ மேஸ்ட்ரோவில் கியூபாவின் உயர்ந்த மலையான பிகொடர்கினோவிற்கு அழைத்துச் சென்றார், அதன் சிகரத்தில் கியூபாவின் புரட்சிக் கவிஞர் ஹொசே மார்த்தியின் சிலையை நிறுவினர். சிலியா தந்தையின் அற உணர்வையும், தேசிய உணர்வையும் தனதாக்கிக்கொண்டார். சமூகச் சீர்திருத்தத்தையும், ஊழலற்ற நிர்வாகத்தையும் முன்னிறுத்தி 1947ஆம் ஆண்டு உருவான கியூப மக்கள் பாரம்பரியக் கட்சியை அவரது குடும்பம் ஆதரித்தது.

சிலியா தனது ஆரம்பகால வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியைத் தந்தையின் மருத்துவ சேவைக்கு உதவி செய்வதிலேயே கழித்தார். 12 வயதிலிருந்தே தன் தந்தைக்காக வேலை செய்யத் தொடங்கியவர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேரவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்குப் பிறகு, பிடல் காஸ்ட்ரோவுடன் கியூபப் புரட்சியில் முழுமையாக ஈடுபடும் வரை சிலியா தனது தந்தையின் மருத்துவ சேவைக்குத் தொடர்ந்து உதவினார். நோயாளிகள் கொடிய வறுமையால் துன்புறுவதை

உணர்ந்தார்..1940இல் சிலியா தந்தையுடன் பிலனுக்குக் குடிபெயர்ந்தார்.

முன்பதிவு இல்லாமல் சிகிச்சையகம் வரும் நோயாளிகளை அவர்களின் உடல்நிலையறிந்து உடனடி சிகிச்சை பெற வேண்டியவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து மற்றவர்களை அவர்களின் முறைக்குக் காக்க வைப்பது என்று அனைத்தையும் பொறுமையுடன் முறைப்படுத்தினார். சிலியா.நோயாளிகளின் தனிப்பட்ட விவரங்களின் இரகசியத்தையும், இறைமையையும் பாதுகாத்தார். இப்பண்புகள் புரட்சி வேலையில் எளிய மக்களிடம் தொடர்பேற்படுத்தவும், புரட்சியின் இரகசியத்தை எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்கவும் அவருக்குப் பெரிதும் உதவியாய் இருந்தன.

தந்தையும் மகளும் அந்தப் பகுதி மக்களின் பிரியத்திற்குரியவர்களாக இருந்தனர். சிலியா ஒவ்வோராண்டும் 'மூன்று அரசர்கள்' திருவிழாவிற்கு ஏழை, தொழிலாள வர்க்கக் குழந்தைகளுக்கு பொம்மைகள் அளித்தார். அதற்காக மேரியின் சேவகர்கள் என்ற கத்தோலிக்கத் தொண்டு நிறுவனத்திற்கு நிதி திரட்டினார். இது அவருக்கு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு முழுச் சமூக வலைப்பின்னலைக் கட்டமைத்தது. அப்பகுதி மக்களுக்கு உதவிகள் செய்யப் பல முன்முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். தனது சேவையால் அவர் பெற்ற பரந்துபட்ட தொடர்புகளின், வலையமைப்பு பின்னர் புரட்சிக்கு ஆதரவும் நிதியும் திரட்டுவதற்கும், புரட்சிப் படைகள் வெற்றி பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும் பெரிதும் உறுதுணையாக அமைந்தது.

புரட்சியில் சிலியா:

1952 மார்ச்சில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பின் மூலம் அமெரிக்காவின் கைப்பாவையான சர்வாதிகாரி ஃபுல்கென்சியோ பாத்திஸ்டா இரண்டாம் முறை ஆட்சிக்கு வந்த போது சிலியாவும் இலட்சக்கணக்கான கியூபர்களைப் போல் சீற்றங்கொண்டார். வரம்பற்ற அதிகாரத்தால் பாத்திஸ்டா அந்தத் தீவையே ஊழலிலும், வன்முறையிலும் உழலச் செய்தார். கியூபாவின் பெரும் விடுதிகளிலும், சூதாட்ட அரங்குகளிலும் அமெரிக்கப் பெரும் செல்வந்தர்கள் விவசாயிகளின் குழந்தைகளைப் பாலியல் அடிமைகளாக்கித் துன்புறுத்தினர். மரியா ஓச்சோவா

என்ற 10 வயதுக் குழந்தை பாலியல் அடிமையாக்கிக் கொல்லப்பட்டதில் சிலியா பெருங்கோபம்

கொண்டார். ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலமே இந்தச் சர்வாதிகாரத்தைத் தூக்கியெறிய முடியும் என்றுணர்ந்தவராய் கெரில்லாவாகி சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

புரட்சியின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் ஃபிராங்க்பைஸுடன் இணைந்து பணியாற்றினார் சிலியா. ஃபிராங்க்பைஸுடன் இணைந்து புரட்சியின் போர்ப் படையை உருவாக்கினார். ஃபிராங்க்பைஸ் கைது செய்யப்பட்ட போது அவரின் வேலைகளையும் சிலியா ஏற்றுக்கொண்டார். மன்சானிலோவிலும், ஓரியண்டெ மாகாணத்திலும் ஜூலை 26 இயக்கத்தின் நிறுவனராக சிலியா தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். ஜூலை 26 இயக்கத்தின் தலைமறைவுப் பிரிவின் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். போராட்டக் குழுவில் தன்னார்வலர்களையும் புதியவர்களையும் சேர்ப்பதற்கும், பயிற்சியளிப்பதற்கும், தங்க வைப்பதற்குமான ஊக்குவிப்பு மையத்தை சிலியா நிறுவினார். கெரில்லாக் குழுவின் முக்கியத் தூதராகவும் பணியாற்றினார். தன்னார்வலர்களை புரட்சியில் இணைத்தார். புரட்சியின் முக்கியத் தொடர்பாளராக இருந்தார்.

1953 ஜூலை 26 காஸ்ட்ரோவின் தலைமையிலான கெரில்லாப் படை பாத்திஸ்டாவைக் கவிழ்க்க மேற்கொண்ட முதல் முயற்சியின் போது சாண்டியகோவில் மன்கடா படைகள் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாத்திஸ்டா படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டு போராளிகள் சிறைவைக்கப்பட்டனர் 1955ல் விடுவிக்கப்பட்ட ஃபிடல் மெக்சிகோ சென்று ஃபாத்திஸ்டாவை வீழ்த்துவதற்கான போராட்டக் குழுவைக் கட்டமைத்தார். சே குவெராவைச் சந்தித்து அவரையும் இணைத்துக் கொண்டார். 1956 நவ 25 அன்று மெக்சிகோவிலிருந்து 82 கொரில்லாப் போராளிகளும் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு கிரான்மா என்ற சிறு படகில் கியூபாவிற்குப் பயணமாயினர். கிரான்மா படகு கியூபாவின் தென்மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியின் எந்த இடத்தில் கரையேற வேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை சிலியா ஏற்றார். போராளிகள் கரையேறிய பின் அவர்களைப் பாதுகாப்பாக சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளுக்கு கொண்டுசெல்லும் பொறுப்பும் சிலியாவுக்குத் தரப்பட்டது. அதற்குத் தேவையான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் சிலியா மேற்கொண்டார், அவர் தனது குழுவினர்க்குக் கடலோர வட்டாரத்தின் வரைபடங்களை வழங்கியிருந்தார். உணவுக்கும் பிற தேவைகளுக்கும் ஆவன செய்தார்., மேலும் கெரில்லாப் போராளிகளுக்கு உள்ளூர் விவசாயிகளின் ஆதரவும் உதவியும் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு தொடர்பு வலையமைப்பை நிறுவினார். அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாத்திஸ்டாவுக்கு

எதிரானவர்கள். ஆனால் பாத்திஸ்டா படையின் ஹெலிகாப்டர் மெக்ஸிகோவிலிருந்து கெரில்லாக்கள் வருவதைக் கண்டுபிடித்து விட்டது. அந்த நெரிசலான படகு மூழ்கியதால், லாரி, ஜீப்புடன் சிலியாவும், அவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய கெரில்லாக் குழுவும் காத்திருந்த இடத்திலிருந்து பதினைந்து மைல் தூரத்தில் சதுப்பு நிலத்தில் அவர்கள் இறங்க நேரிட்டது. பாத்திஸ்டா இராணுவம் அவர்கள் மீது திடீர்த் தாக்குதல் தொடுத்தது. அவர்களுடன் பல நாட்கள் போராடி 12 கெரில்லாக்கள் மட்டுமே சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளை அடைந்தனர். மற்ற கெரில்லாக்கள் பயணத்திலும், போராட்டத்திலும் உயிரிழந்தனர்.

சிலியா தன் குடும்ப உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் போராளிகளுடன் ஒரு சிக்கலான தகவல் தொடர்பு வலையைப் பின்னியிருந்ததால் நகரங்களிலிருந்தும் பாத்திஸ்டாவின் வசமிருந்த பகுதிகளிலிருந்தும் மலைகளில் இருந்த கெரில்லாக்களுக்குத் தொடர்ந்து திறம்படத் தகவல் அனுப்ப முடிந்தது.

சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளில் இராணுவத் தளம் அமைப்பதற்கு சிலியா பெரிதும் உதவினார். சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளில் ஆயுதமேந்திய முதல் பெண் கெரில்லாவாக சிலியா போற்றப்படுகிறார். கியூப விவசாயிகள் மற்றும் நிலக்காரர்களின் போர்ப் படையை சிலியா உருவாக்கினார், கெரில்லாப் படகளுக்கு ஆயுதங்களும் உணவும் மருத்துவப் பொருட்களும் வழங்கினார்.

சிலியா தன் அரசியல் அறிவால், புரட்சிகர வலிமையால் அமைப்பாக்கத் திறனால், தியாகத்தால், அர்ப்பணிப்பு உணர்வால் பிடலின் முழு நம்பிக்கைக்குரியவரானார். புரட்சிகர இராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் போது சிலியா பெரும் ஆபத்துகளைச் சந்தித்தார். போராட்டப் படையில் சிலியாவின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பாத்திஸ்டா அரசு அவரைப் பிடித்தால் இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்தலாம் என்று நம்பியது. அவரைக் கைது செய்யப் பிடியாணை பிறப்பித்தது. 1957இல் பாத்திஸ்டா அரசால் தீவிரமாகத் தேடப்படும் பெண்ணாக சிலியா அறிவிக்கப்பட்டார். சமவெளியில் வேலை செய்வது மிகவும் அபாயகரம் ஆன போது சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளில் மற்ற கெரில்லாக்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டார்.

லா பிளாடாவில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த போதும் போராளிகளுக்குத் தேவையான, உணவு, உடை, ஆயுதங்களை ஒருங்கமைத்துக் கண்காணித்தார், போரிலும் பங்கேற்றார். 1957 மே

மாதம் உவெரொவில்தான் சிலியா முதன் முதலாக பாத்திஸ்டா படைகளுடன் நேரடியாகப் போரிட்டார். சியராவில் பாத்திஸ்டாவின் படைகள் நிறைய விவசாயிகளைக் குண்டு போட்டுக் கொன்றனர். கிராமங்களில் வீடுகளை எரித்தனர். சிலியாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் குடும்பங்களைப் பாதுகாப்பதும் அவராற்றிய பணிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. கிழக்கு கியூபா மற்றும் சியரா மேஸ்ட்ராவின் ஞானத்தாயாக சிலியா அழைக்கப்பட்டார்.

சிலியாவின் சட்டைப் பைகளும், கை மடிப்புகளும் எப்பொழுதுமே முக்கியமான ஆவணங்களால் நிறைந்திருந்தன. சிலியா சியாரோ மேஸ்ட்ராவில் இருந்த காலத்தில், புரட்சியின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்து ஆவணங்களையும் பாதுகாத்தார். ஆவணங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவராய் சிலியா, எல்லாக் காகிதங்களையும், அவை நாபாம் குண்டுகளால் சேதப்பட்டிருந்தாலும் கூட சேமித்தார். ஒவ்வொரு துண்டுச் சீட்டையும் பாதுகாத்தார், பட்டாம்பூச்சி பூக்களிலும் கூட சிறிய தந்திகளை இரகசியமாகப் பாதுகாத்திருந்தார். புரட்சியின் முக்கிய ஆவணங்களைப் பாதுகாத்து வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகச் சேமித்தார். போராளியிடமும், விவசாயியிடமும் பெறும் ஒவ்வொரு துண்டுத் தாளும் அதிமுக்கியமானது என்று கருதினார் சிலியா. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்குமான வரலாற்று ஆவணங்களைச் சேமித்திருந்தார். இந்தப் பணியை உளமார்ந்த விருப்பத்துடன் செய்தார். இதைச் செய்வதற்கு அசாதாரணத் துணிச்சலும், திறமையும் வேண்டும், சற்று கவனக்குறைவாக இருந்திருந்தால் கூட அது பாத்திஸ்டா சர்வாதிகாரச் சக்திகளிடம் சிக்கி, புரட்சிக்கு முடிவு கட்டி, கெரில்லாக்களுக்கு மரண தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கும்.

புரட்சியின் கைதிகள் (பாத்திஸ்டாவின் ஆட்கள்) வீட்டிற்குக் கடிதம் எழுதிய போது, சிலியா தான் சில பெசோக்களைச் சேர்த்து அனுப்பினார். கெரில்லாக்கள் ஒரு விவசாயியின் வீட்டில் சாப்பிட்டுப் புறப்படும் போது சிலியா அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஒருசில பெசோக்களைக் அமைதியாக விட்டு செல்வார். சிலியாவின் அறிவுக்கூர்மையும், நடைமுறைச் செயல்பாடுகளில் நிபுணத்துவமும் புரட்சிக்கு வலிமை சேர்த்தன.

1958ஆம் ஆண்டில், சியரா மேஸ்ட்ராவில், சிலியாவும், ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவும் முற்றிலும் பெண்களை மட்டுமே கொண்ட மரியானா கிராஜல்ஸ் என்ற படைப்பிரிவை உருவாக்கினர்.

மரியானா கிராஜல்ஸ் போர்ப்படை ஆயுதமேந்திய பாத்திஸ்டா படையினரை எதிர்த்து தீர்த்துடன் போராடியது,

1958 டிசம்பர் 28இல் சே குவெராவின் படைகள் சாண்டகிளாராவைக் கைப்பற்றின. 1959 ஜனவரி முதல் நாள் புரட்சி வெற்றி பெற்றது.

பாத்திஸ்டா சில மணி நேரத்துக்கு முன்பே தப்பி ஓடிவிட்டார். காஸ்ட்ரோவும் அவரது கிளர்ச்சிப் படையும் வெற்றிகரமாக ஹவானாவுக்குள் நுழைந்தன.

புரட்சிக்குப் பின்:

சிலியா கியூபப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ ஆட்சிக்கு வந்ததிலிருந்து தன் இறுதிக் காலம் வரை புரட்சி அரசின் நிர்வாகத்தில் முக்கியப் பங்காற்றினார். 1959 முதல் 1980 வரை அதிபருக்கு செயலாளராகவும், கியூப கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (சிபிசி) மத்தியக் குழு உறுப்பினராகவும் பொறுப்பு வகித்தார். சிலியா இறக்கும் வரை மேலவையின் சேவைத் துறையில் பணியாற்றிய சிலியா தேசிய சட்டமன்றத்திலும் இடம் பெற்றார்.

சிலியா கியூபாவின் புதிய அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதில் முழுக் கவனம் செலுத்தினார். கியூபப் பொருளாதாரத்தையும் மேம்படுத்தவும் திட்டங்கள் வகுத்தார். சிலியாவின் செயல்பாடுகள் வரம்பிட முடியாத படி விரிந்தன. கியூபர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் பல்வேறு திட்டங்களில் முனைப்புடன் செயல்பட்டார். காஸ்ட்ரோ எதிர்ப்பு ஊடுருவல்காரர்களின் குடும்பங்களுக்கு மறுகல்வி அளிப்பதற்கான எழுத்தறிவு இயக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்(1963), கல்வியறிவுத் திட்டங்கள், அரசுப் பூங்காக்கள் அமைத்தல், கோஹிபா சுருட்டு வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தல், கியூபர்களுக்கு ஐஸ்கிரிம் கிடைக்கச் செய்வதிலிருந்து அனைத்தையும் தன் பொறுப்பில் நடைமுறைப்படுத்தினார், ஒரு புதிய, சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க சிலியா தன்னை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்தார்.

கியூபப் புரட்சியின் அதிகாரப்பூர்வக் காப்பகங்களை சிலியா கட்டமைத்தார். போர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் கையால் எழுதப்பட்ட செய்திகள் உட்பட, புரட்சியின் பல்வேறு ஆவணங்கள், கடிதங்கள் மற்றும் குறிப்புகளை வருங்கால சந்ததியினருக்காகப் பாதுகாத்து வைத்தார். இவற்றை 1964ஆம் ஆண்டில் வரலாற்று ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஓர்

அமைப்பாக்கினார். கெரில்லா வீரர்களின் நேர்காணல்கள், கடிதங்கள், எழுத்துகள், புகைப்படங்கள் ஆகிய அனைத்தும் அதில் இடம்பெற்றுள்ளன. முதன்மையான ஆதாரங்களின் இந்தத் தொகுப்பு கியூபப் புரட்சி பற்றிய நாட்டின் அதிகாரப்பூர்வக் காப்பகமாக செயல்படுகிறது.. கியூப மக்களால், இந்தக் காப்பகம் எல் ஃபோண்டோ டி சிலியா என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சிலியா புறநகர் ஹுவானாவில் விரிவான லெனின் பூங்கா வளாகத்தை வடிவமைக்க உதவியதுடன், அருங்காட்சியகங்களையும் வரலாற்று ஆர்வமுள்ள இடங்களையும் ஒழுங்கமைக்க உதவினார். புரட்சி வரலாற்றின் பெரும்பகுதி வழக்கமாக எழுதப்படும் நூல்களில் இல்லை என்பதை உணர்ந்து அவர், போராட்டத்தின் நினைவுகளைப் பாதுகாக்க ஒரு விரிவான வாய்வழி வரலாற்று திட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தார். புரட்சிக்குப் பிந்தைய கியூபாவின் வரலாற்றை அறிவியல் நோக்குடன் பதிவுசெய்வதில் முன்னோடியாக விளங்கினார்.

1980இல் இறக்கும் வரை அவர் தொடர்ந்து புரட்சிக்காகப் பணியாற்றினார். பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கும் மே-திட்டங்களுக்கும், ஹுவானாவில் கொப்பெலியா ஐஸ்கிரீம் பார்லருக்கும் செலியா நன்கு பரிச்சயமானவர். ஏழைப் பெண்களின் பிரச்சினைகளைக் கேட்க அவர் எப்போதும் நேரம் ஒதுக்குவார். புரட்சியை ஆதரித்த இலட்சக்கணக்கான கியூபர்களுக்குப் புரட்சியின் மனிதநேய முகமாக சிலியா திகழ்ந்தார். குறிப்பாக அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டாலோ, ஏதேனும் குறை நேர்ந்தாலோ, அல்லது அநீதி தீர்க்கப்படாமல் இருந்தாலோ அவர்களை, அரவணைத்து ஆதரவாகச் செயல்பட்டார். எண்ணற்ற தருணங்களில், ஒரு தனிநபருக்கோ, ஒரு குடும்பத்துக்கோ, அல்லது ஒரு கிராமத்துக்கோ ஏற்பட்ட பிரச்சினையை உடனடியாக சரிசெய்வதற்கு சிவப்பு நாடா நடைமுறைகளை வெட்ட அவரால் முடிந்தது. காலங்கள் சென்ற போதும், புரட்சி நிர்வாகத்தை இறுகிப்போகாமல் தன் பேரன்பினால் நெகிழ்வுடன் வைக்க சிலியாவால் முடிந்தது. சியரா மேஸ்ட்ரா மலைகளில் போரிட்ட போது கொண்ட அதே இலட்சியங்களோடும் கொள்கை உறுதியோடும் அவர் இறுதி வரை செயல்பட்டார்.

சிலியா எந்தப் பணியிலும் உயர்வு தாழ்வு கருதவில்லை. இயல்பிலே கூச்ச சுபாவம் உள்ளவரான சிலியா தன்னை முன்னிறுத்திக் கொள்ளும் தன்மையற்றவராக இருந்தார். உயிருள்ள வரை தனிப்பட்ட கவனத்துக்கு உள்ளாகாதவாறு பார்த்துக் கொண்டார். தன்னை

மெச்சிப் போற்றப் பரப்பப்படும் புனைவுகளைக் குறைக்க தினந்தோறும் தான் முயற்சிப்பதாகவும், பாராட்டுவது தன்னை சங்கடப்படுத்துவதாகவும், ஹைடி, டெடெ ஆகியோரே தம் நாயகிகள் என்றும் தோழி நொரா பீட்டர்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும் கியூப மக்களால் என்றென்றும் அவர் புரட்சியின் நாயகியாகப் போற்றப்படுகிறார். அனைவரையும் சமமாகக் கருதிய சிலியாவிற்கு தன் சக தோழர்களின் பணிகளைக் காட்டிலும் தன் பணிகள் எந்த விதத்திலும் தனிச்சிறப்பிற்கும், பாராட்டுக்கும் உரியதாகத் தெரியவில்லை. சியரா மேஸ்டிரோவில் தான் போராடிய நாட்களையே தன் வாழ்வின் மிகவும் மகிழ்ச்சியான நாட்களாக சிலியா பின்னர் நினைவுகூர்கிறார்.

1978இல் சிலியா நுரையீரல் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டது தெரியவந்தது. அதன் பிறகு நொரா பீட்டர்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தான் புற்றுநோய் குறித்துக் கவலைப்படவில்லை என்றும் தன்னால் முடிந்ததனைத்தையும் கியூபாவுக்குச் செய்ததால், கியூபாவில் தான் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தால் அமைதியடைந்திருப்பதாகவும் எழுதியுள்ளார்.

1980 ஜனவரி 11இல் நுரையீரல் புற்றுநோயினால் சிலியா 59 வயதில் இறந்த போது கியூப மக்கள் துயரத்தில் ஆழ்ந்தனர். சிலியா சஞ்செஸ் மரணித்த பிறகு, பிடல் காஸ்ட்ரோ ஒரு மருத்துவமனையை செலியா சஞ்செஸுக்கு அர்ப்பணித்தார்,

“ஒரு கணம் கூட ஓய்வெடுக்காமல், ஒரு விவரத்தைக் கூட மறக்காமல் கடமைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்த ஒருவருக்குச் செலுத்த வேண்டிய சிறந்த அஞ்சலி இது என்று நான் உண்மையிலேயே நம்புகிறேன்; புரட்சிக்காகத் தன்னுயிர் தந்த ஒரு தோழருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மனம்நிறைந்த, ஆழ்ந்த, புரட்சிகர மரியாதை இது என்று நான் உண்மையாக நம்புகிறேன்.” இது பிடல் காஸ்ட்ரோவின் புகழஞ்சலி.

கியூபப் புரட்சியின் நினைவுச் சின்னமாகப் போற்றப்படும் சிலியா சஞ்செஸின் நினைவுக் கல்லறை லெனின் பூங்கா வளாகத்தில் உள்ளது. மான்சாலிலோவிலும் சிலியாவின் நினைவரங்கம் உள்ளது. இன்று எண்ணற்ற மருத்துவமனைகளும் பள்ளிகளும் அவரது பெயரில் செயல்படுகின்றன. 1985, 1990இல், அவரது நினைவாக 5 சென்டாவோ தபால் தலைகள் வெளியிடப்பட்டன. 1990இல் அவரை நினைவுகூரும் விதமாக 1 பெசோ மற்றும் 5 பெசோ நினைவு நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டன. சிலியாவின் முகம் கியூப பெசோ பணத்

தாள்களிலும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சிறந்த அமைப்பாக்கும் திறனோடும், வரலாற்றுப் பார்வையோடும் எப்பொழுதும் துடிப்புடன் முன்வரிசையில் செயல்பட அணியமாயிருந்த சிலியாவின் போராட்ட வாழ்வும், அரசியல் செயல்பாடுகளும் என்றென்றும் நம்மை உத்வேகப்படுத்தி, புது நம்பிக்கையூட்டி வழிகாட்டட்டும். அர்ப்பணிப்பும், சாவஞ்சாத் துணிவும், சமூக மாற்றத்தில் தீராத விருப்பமும் கொண்ட புரட்சியாளர் சிலியாவை நம் சொல்லிலும், செயலிலும் என்றென்றும் போற்றிடுவோம்.

சமந்தா

நக்வெய்ன் மார்க்சியப் பள்ளியில் (5)

ஆசிரியர்: உத்சா பட்நாயக்

(ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற பொருளியல் பேராசிரியரான உத்சா பட்நாயக் இந்தியாவின் தலைசிறந்த மார்க்சியப் பொருளியல் அறிஞர்.)

தலைப்பு: அபகரிக்கப்பட்ட செல்வம்

காலனியாதிக்கத்துக்கு முன் இந்தியா இயற்கை வளமும், செல்வமும் செறிந்த நாடாக, பொருளாக்கத்தில் தலைசிறந்த நாடாக இருந்தது. ஆனால் இந்தியாவின் இயற்கை வளமோ செல்வ வளமோ இந்திய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவோ, இந்தியாவின் தொழில்துறையை, விவசாயத்தை நவீனத் தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் முன்னேற்றவோ பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக அவை

காலனியாக்கத்தால் பிரிட்டனுக்குக் கடத்தப்பட்டு அங்கே தொழிற்புரட்சிக்கான உந்து விசையாக்கப்பட்டு, அதை வளர்ச்சியடைந்த நாடாக மேம்படுத்தவும்... பிரிட்டிஷ் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்தியாவிலோ உள்நாட்டுத் தொழில்கள் அழிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான மக்கள் கொடிய வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டு, இந்தியா பொருளியல் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய நாடாக பின்தள்ளப்பட்டது. பிரிட்டன் இந்தியாவிடமிருந்து எவ்வளவு செல்வ வளங்களை அபகரித்தது? அதன் பொறியமைவு என்ன? என்பது குறித்துத் தன் ஆய்வுகளின் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் செறிவும் திறனும் வாய்ந்த ஒரு

விரிவுரையைப் பேராசிரியர் உத்சா பட்நாயக் வழங்கினார்

200 ஆண்டுகளாக இந்தியாவைக் காலனியாதிக்கம் செய்த பிரிட்டன் ஏற்படுத்திய காயங்கள் இன்னும் வடுக்களாக நீடிக்கின்றன. இந்தியாவில் காலனியாதிக்கச் சுரண்டலால் ஏற்பட்ட செல்வ இழப்பு சரியாகக் கணக்கீடு செய்யப்படாமலே இருந்துவந்தது இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டன் அடித்த கொள்ளை குறித்து தாதாபாய் நௌரோஜி, ஆர்.சி. தத் ஆகியோர் மேற்கொண்ட ஆய்வு அதை வெளிச்சப்படுத்திய போதும், முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் விவரிக்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தால் இந்தியாவிற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு அவர்களால் குறைத்தே மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இது நீண்ட காலத்திற்கு மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படாமலே இருந்தது. உத்சா பட்நாயக் அதை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தி, நீண்ட நெடிய ஆய்வின் மூலம் அதை முறையாகக் கணக்கிட்டு, அதன் சரியான அளவையும், பொறியமைவையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இறக்குமதி, ஏற்றுமதி குறித்த ஐநாவின் இணையத் தரவுகளிலிருந்து 1900, 1928, 1929 ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்தியாவிலிருந்து மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்றுமதி மிகைமதிப்பு பிரிட்டனால் அபகரிக்கப்பட்டது தெரியவந்தது.

1765க்கும் 1938க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் பிரிட்டன் இந்தியாவிடமிருந்து 9.2 டிரில்லியன் பவுண்டு (45 டிரில்லியன் டாலர், இன்றைய ரூபாய் மதிப்பில் இது 3,301 இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்குச் சமம்) அபகரித்துள்ளது. இது இந்தியாவின் ஏற்றுமதி உபரி வருவாய் மதிப்பில் 5% கூட்டு வட்டி சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டது.

மேற்குலகால் நாம் மீண்டும் மீண்டும் திறனற்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறோம். ஆனால் வேளாண்மையைப் பொறுத்த வரை காலநிலையே முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. பெரும்பாலான வளர்ந்த நாடுகள் குளிர்ப் பிரதேசங்கள் அங்கே மே-செப்டெம்பர் குறுகிய காலத்திற்குள்ள்தான் பயிர் செய்யமுடியும், கால்நடைத் தீவனங்கள் வளர்க்க முடியும். அங்கு வேளாண் உற்பத்தித் திறனும் குறைவு. ஐரோப்பாவின் மத்திய காலம் குறித்த தற்போதைய ஆவணங்களிலிருந்து, குளிர்காலத்தில் அங்கு உணவுப் பற்றாக்குறையால் நர மாமிசம் உண்ணும் வழக்கம் இருந்ததை அறியலாம்.

இந்தியாவின் காலநிலைப் படி இங்கு குறைந்த பட்சம் இருபோகம் முதல் முப்போகம் வரை

பயிர் செய்யும் முறை இருந்தது. இங்கு குளிர்காலத்தில் மேற்கு நாடுகளின் கோடைப் பயிர்களை வளர்க்க முடிந்தது. உலகின் வெப்ப மண்டல, மிதவெப்ப மண்டல பிரதேசங்களில்தான் வேளாண்மை அதிக உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாக இருக்கிறது. இந்தியாவிடமிருந்து பிரிட்டன் வர்த்தகம் செய்வதற்கு வாசனைப் பொருட்கள் உந்துசக்தியாக இருந்தன. வர்த்தகம் சாத்தியமில்லாத போது இராணுவப் படையெடுப்பு மூலம் இந்தியா ஆளுகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. 1600இல் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் இந்தியாவுடன் வர்த்தகம் செய்வதற்கு முற்றூரிமை பெற்றது.

1765இல் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் வங்காளத்தின் வளமான பகுதிகளில் முதன்முதலாக வரி வருவாய் பெறும் திவானி உரிமை பெற்றது. அதற்கு முன்னர் வங்காளத்தில் நவாப் ஆட்சியால் போதுமான அளவுக்கு அதிக வரிகள் வசூலிக்கப்பட்ட போதும் கூட பிரிட்டிஷார் மேலும் வரியைக் கடுமையாக உயர்த்தி ஏழை விவசாயிகளிடம் பலவந்தமாக வரி வசூல் செய்தனர். வங்காளத்திலிருந்து பெற்ற வரிவருவாய் 1765க்கும் 1770க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டும் மூன்று மடங்காக உயர்ந்தது.. இதனால் மக்கள் பட்டினி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். 1770இல் வங்காளத்தில் பிரிட்டிஷாரால் உருவாக்கப்பட்ட பஞ்சத்தில் மட்டும் மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்கள், 30 மில்லியன் மக்கள் தொகையில் 10 மில்லியன், இறந்ததாக ஆங்கிலேயரே மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி வரிவருவாயை வெள்ளியில் பெற்றது. பிறகு வெள்ளி அல்லாமல் அந்தப் பகுதியில் கிடைக்கும் உற்பத்திப் பொருட்கள் மூலம் வரி வருவாயைப் பெற்றது. 1770-1790 வரை நிலையான வரி வருவாய் திட்டத்தின் (permanent settlement) மூலம் வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற வருவாய் பிரிட்டனின் வருவாயை விட மடங்கு அதிகமாய் இருந்தது.

பின்னர் ரயத்துவாரி வரி முறையின் படி விவசாயிகளிடம் நேரடியாக வரி வசூல் செய்யப்பட்டது. இம்முறையில் குடியானவருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஜமீந்தார் போல எந்தவொரு இடைத்தரகரும் இல்லை. ரயத்வாரி முறையிலும் பிரிட்டாசாரின் பெரும் கோரிக்கைகளால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டனர். பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்து ஜமீந்தார், தாலுக்தார்

கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். இந்தப் பெரும் கிளர்ச்சி வர்த்தகத்தை மூன்று வருடங்கள் கடுமையாக பாதித்தது.

காலனிய வர்த்தகத்தின் இரண்டாம் கட்டமாக 1857ல் கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்வதற்கான முற்றூரிமையை இழந்தது. வர்த்தக முற்றூரிமை நீக்கப்பட்ட பின் பிரிட்டன் இறக்குமதிகளை பதிலீடு செய்தது. இந்தியா, மற்றும் பெர்சியாவிடமிருந்து வரும் இறக்குமதி மூடப்பட்டது. 1861ல் வரி வருவாய் 7 மடங்கு உயர்ந்தது. 1860-1890 வரை 70 பில்லியன் ஸ்டெர்லிங் வருவாயாகப் பெறப்பட்டது.

1770-1774 இந்தியாவில் நெசவு செய்யப்பட்டத் துணிகளும், கைத்தறி ஆடைகளும் பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை ஆனால் 1775-1813வரை இந்தியாவிடமிருந்து பருத்தி நுகர்வுக்கு மட்டும் பிரிட்டன் தடை விதிக்கவில்லை. இந்தியப் பொருட்களுக்கு 60-75% என அதிக சுங்கவரி விதிக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் சந்தை இந்தியப் பொருள்களுக்கு மூடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்திய சந்தை பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்கு முற்றிலும் திறக்கப்பட்டது. நெய்யும் எந்திரம் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியடையும் வரை 74 வருடங்களாக பாதுகாப்புவாத நடவடிக்கைகளின் மூலம் இந்தியத் துணிகளை பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாமல் பிரிட்டனின் பொருளாதாரம் பாதுகாக்கப்பட்டது. 1774ல் அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டது. இந்தியாவின், துணிச் சந்தையில் இந்தியத் துணிமணிகளை பிரிட்டிஷ் துணிகள் பதிலீடு செய்தன. இதனால் பீஹாரில் தொழிற்துறை முற்றிலும் நசிவடைந்தது. கொடியவறுமையால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். பெரும் எண்ணிக்கையில் சேமப்பட்டாளம் உருவானது.

இந்தியாவிடமிருந்து பிரிட்டன் அதிக அளவில் சரக்குகளை இறக்குமதி செய்தது. அவற்றில் பெரும்பகுதியை ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு பிரிட்டன் மறு ஏற்றுமதி செய்தது. கிழக்கிந்திய நிறுவனம் சரக்குகளை இந்தியாவிடமிருந்து இலவசமாகவே பெற்றது. அதாவது அதற்கு ஈடானத் தொகையை இந்தியாவிற்கு செலுத்தவில்லை. இந்தியாவிலிருந்து பொருட்கள், கடத்தப்பட்டதே ஒழிய அது ஒரு நியாயமான வர்த்தகம் அல்ல. இந்தியப் பொருட்களுக்கான பணத்தை செலுத்துவதைப் போல் ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி ஏமாற்றினார்கள் ஆனால் உண்மையில் அது ஒரு போதும் செலுத்தப்படவில்லை.

பிரிட்டனுக்கு வேறு எந்த நாட்டுடனும் பணம் செலுத்த வேண்டியக் கடப்பாடு இருக்கவில்லை எல்லாவற்றையும் வரி வருமானத்திலிருந்தே செலுத்தி வந்தது. இந்திய உற்பத்தியாளர் செலுத்த வேண்டிய வரியானது அதிக அளவில் உற்பத்திப் பொருட்களாகவேப் பெறப்பட்டது. இவ்வாறு பொருட்களை அதிக அளவில் பெறுவதன் மூலம் வருவாயை மும்மடங்காகப் பெருக்கியது. காலனியாதிக்கமோ அதிலிருந்து சுரண்டப்பட்ட செல்வமோ இல்லாமல் நவீன முதலாளித்துவம் வளர்ந்திருக்க முடியாது. பிரிட்டனில் 1770 முதல் 1820 வரை தொழிற்சாலைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்ட போது, ஆரம்ப மதிப்பீடுகளின் படி கரிபீயத் தீவுகள் உட்பட காலனிகளிடமிருந்து பிரிட்டன் இலவசமாகப் பெற்ற வருவாய் பிரிட்டனின் மொத்த ஜிடிபியில் 6% இருந்தது. பிரிட்டனில் உள்நாட்டு சேமிப்புகள் மிகவும் குறைந்திருந்த போதும் அந்நாட்டின் மூலதன உருவாக்கத்தை இருமடங்காக்க முடிந்தது. பிரிட்டனின் உள் நாட்டு ஏற்றுமதியும் குறைந்திருந்தது. மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்ய நாட்டின் நடப்பு கணக்கு மிகை மதிப்பைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐரோப்பாவிடமும், அமெரிக்காவிடம் அந்நிய செலவாணிப் பற்றாக்குறையைக் கொண்டிருந்தது. அதே நேரத்தில் அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் பெருமளவு முதலீடுகளையும் பிரிட்டனால் செய்ய முடிந்தது. இது எப்படி சாத்தியமானது. பிரிட்டிஷ் காலனி நாடுகளிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட அந்நிய செலவாணி மற்றும் தங்கத்தின் மூலம் மற்ற நாடுகளுடனான வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை பிரிட்டன் நிவர்த்தி செய்துகொண்டது. எந்த இறையாண்மை உடைய நாட்டின் வருவாயிலிருந்து இப்படிப்பட்ட கடத்தலை செய்ய இயலாது. இந்தியாவில் உற்பத்தியான உபரி மதிப்பனைத்தும் பிரிட்டனால் சுரண்டப்பட்டது. ஈடேற்றம் அற்ற ஒருதலைப்பட்ச பரிமாற்றமே அவை செய்யப்பட்டது.

நாம் அறிவையும் மேற்கத்திய பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தே பெறும் நிலை உள்ளது. நாம் அரசியல் சுதந்திரம் அடைந்திருப்பினும், அறிவளவில் இன்னும் காலனியாதிக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டே உள்ளோம். ஆதிக்கத்தில் உள்ள உள்ள வரலாற்றுப் போக்கின் படி வரலாறு ஆனது ஒரு தலை பட்சமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. பிரிட்டானிய மார்க்சிஸ்டுகளான எரிக்ஸ் ஹாப்சன் செல்வ அபகரிப்பை பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. முன்னணியில் உள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட உலக வர்த்தகத் தரவுகளில் பிரிட்டானிய வர்த்தகம் குறித்த தவறான மதிப்பீடுகளையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாசிரியர்கள் தங்கள் நாட்டின் சொந்த வர்த்தகத்தைப் பற்றி தவறான மதிப்பீடுகளையே செய்துள்ளார்கள். ஃபிலிஸ் டீன் மற்றும் டபிள்யூ.ஏ. கோல் ஆகியோரால் 1688 முதல் 1959 வரையான பிரிட்டனின் பொருளாதார வளர்ச்சி குறித்து எழுதப்பட்ட நூலை 1967 இல் வெளியிட்டனர், இது பிரிட்டிஷ் பொருளாதார வரலாற்றைப் பற்றிக் கூறும் தரமிக்க நூலாகக் கருதப்படுகிறது ஆயினும் கூட அவர்கள் வர்த்தகத்தின் தவறான வரையறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர், இது எந்தவொரு பெரிய பொருளாதார பாடநூலிலும் இல்லாத ஒரு வரையறையாகும். டீன் மற்றும் கோல் மறு ஏற்றுமதியை முற்றிலுமாக விட்டுவிட்டு, பிரிட்டனின் முழு வர்த்தகத்தையும் கணக்கிடாமல், ஒரு பகுதியை மட்டுமே கணக்கிடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் நாட்டிற்குள் பயன்படுத்தப்படும் இறக்குமதிகள் மற்றும் தங்கள் நாட்டுப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியை மட்டுமே அதில் சேர்த்துள்ளனர். ஆனால் சரியான வரையறை என்பது மொத்த இறக்குமதிகள், மொத்த ஏற்றுமதிகள் மற்றும் மறு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் இறக்குமதிகள் ஆகியவற்றையே உள்ளடக்கும். 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கான டீன் மற்றும் கோலின் தரவுகளை உத்சா பட்நாயக் மறு ஆய்வு செய்தார். அதன் படி 1800 ஆம் ஆண்டளவில் உண்மையான வர்த்தகம் 82 மில்லியனாக இருந்தது, ஆனால் டீன் மற்றும் கோல் அவர்களின் கணக்கின் படி அது 51 மில்லியன் மட்டுமே. அப்போது பிரிட்டனின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 'ஜிடிபி'-யில் வர்த்தகத்தின் பங்கு அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் 34 சதவீதமாக இல்லை. 56 சதவீதமாக இருந்தது. பிரிட்டன் மறு ஏற்றுமதி மூலம் மற்ற நாடுகளிடமிருந்துப் பெற்ற தங்கம் மற்றும் வெள்ளியையும் பெற்றதை அவர்கள் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு காலனிய வர்த்தகத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட்டார்கள்.

வள அபகரிப்பின் பொறியமைவு:

இந்தியாவிடமிருந்து வளங்களை அபகரிப்பதற்கான ஒரு திறன்மிக்க பொறியமைவை பிரிட்டன் உருவாக்கியது. இந்தியாவிலிருந்து பெறப்பட்ட பொருட்களை மறு ஏற்றுமதி செய்வதை பிரிட்டன் அதிகரித்தது. இந்தியா பிரிட்டனுடன் மட்டுமே வர்த்தகப் பற்றாக்குறை கொண்டிருந்தது. மற்ற நாடுகளுடன் வர்த்தக உபரி கொண்டிருந்தது.

1765 முதல் இங்கிலாந்து ராணி இந்தியாவைக் கையகப்படுத்திய வரை, பிரிட்டிஷ் இந்திய நிறுவனம், விவசாயிகளிடமிருந்து ஏற்றுமதிப் பொருட்களை வாங்குவதற்கு நிகர வரி வசூலில் மூன்றில் ஒரு பங்கைப் பயன்படுத்தியது. அசாதாரண முறையில் வர்த்தகத்தை வரிகளுடன் இணைக்கும் இந்தத் தந்திரமான, நியாயமற்ற முறையை பிரிட்டன் பயன்படுத்தியது. இந்தியர்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் பொருட்களுக்கான அந்நியச் செலாவணி மற்றும் தங்கம் ஒருபோதும் இந்தியாவிற்குத் தரப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய ரூபாய் இந்திய பட்ஜெட்டிலிருந்தே, அதாவது இந்தியர்களின் வரிவருவாயிலிருந்தே செலுத்தப்பட்டது' -- இது எந்தவொரு இறையாண்மை கொண்ட நாட்டிலும் காண முடியாத ஒன்று. இந்திய மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டில் இவ்வாறு 26-36% வரை அபகரிக்கப்பட்டது. இந்தியாவிற்குத் தர வேண்டிய மிகப் பெரிய சர்வதேச ஏற்றுமதி வருவாயைப் பெற்றிருந்தால் இந்தியா மிகவும் மேம்பட்ட ஒரு வளர்ச்சி நிலையை அடைந்திருக்கும்.

காலனியாதிக்கக் காலகட்டத்தில், இந்தியாவின் கணிசமான அந்நியச் செலாவணி வருவாய் நேராக இலண்டனுக்குச் சென்றது. இது இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை இறக்குமதி செய்து நவீனமயப் பாதையில் இறங்குவதற்கான இந்திய நாட்டின் திறனைக் கடுமையாகப் பாதித்தது.

இந்திய உற்பத்தியாளர்களின் சொந்த வரியிலிருந்து பெரும்பகுதி ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக மாற்றப்பட்டது, பிரிட்டன் இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஏற்றுமதிப் பொருட்களை முற்றிலும் இலவசமாகவே பெற்றது. இங்கிலாந்து ராணி பொறுப்பேற்ற பின்னர் வந்த பொறிமுறையானது பரிமாற்ற பில்களைப் பயன்படுத்தி இம்முறையைத் தொடர்ந்தது. இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்த பொருட்களை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள், ஐரோப்பாவிற்கு மறு ஏற்றுமதி செய்தது அதற்கு ஈடேதும் இந்தியாவிற்கு கொடுக்கவில்லை.

கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆளுகையில் இருந்ததைப் போலவே அரசியின் ஆளுகையிலும் இந்திய பட்ஜெட் வருவாயின் மூன்றில் ஒரு பங்கு 'வெளிநாட்டுச் செலவினம்' என்ற பெயரில் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டு இறக்குமதியாளர்கள் இந்தியாவிலிருந்து மறுஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கான விலையைத் தங்கத்திலோ, ஸ்டெர்லிங்கிலோ இலண்டனில்

இருந்த இந்திய அரசிற்கான செயலாளர் கணக்குக்கு வரவு வைக்குமாறு பிரிட்டன் அவர்களை வலியுறுத்தியது. இதனால் அந்த வருவாயை இந்தியா பெறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இந்த இறக்குமதிக்கான ரூபாய் மதிப்பில் 'கவுன்சில் பில்' என்ற பெயரில் ரசீதுகள் செயலாளரால் வெளியிடப்பட்டன. அதற்கான ரூபாய்த் தொகை இந்திய பட்ஜெட்டின் 'வெளி நாட்டு செலவினங்கள்' என்ற பகுதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு இந்தியாவுக்கு வருவாய் கிடைக்காத வண்ணம் இந்தியாவின் சர்வதேச வர்த்தகமும், வாங்கும் சக்தியும் பிரிட்டனின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தன. ஸ்டெர்லிங்கின் மதிப்பு தங்கத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் ரூபாயின் மதிப்பு தங்கத்தின் அடிப்படையில் அல்லாமல் ஸ்டெர்லிங்கின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட்டது. 'கவுன்சில் பில்லின்' மூலம் ரூபாய் குறைத்தே மதிப்பிடப்பட்டது. இந்திய பட்ஜெட்டில் 32-35% வெளிநாட்டுச் செலவு என 'கவுன்சில் பில்லுக்காக' ஒதுக்கப்பட்டது. பிரிட்டனுக்கான போர் செலவினங்களும் இந்திய பட்ஜெட்டிலிருந்தே பெறப்பட்டது.

தாதாபாய் நௌரோஜி, ரமேஷ் பட் ஆகியோர் 'கவுன்சில் பில்' பற்றிக் குறிப்பிடவேயில்லை. உலக அளவில் இந்தியா இரண்டாவது பெரிய ஏற்றுமதியாளராக வர்த்தக உபரியைக் கொண்டிருந்த போதிலும் கூட காலனிய ஏற்றுமதியின் மூலம் ஒரு ரூபாய் கூட இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கவே இல்லை.

ஜான் மேனார்ட் கீனஸ் இந்திய நாணய மற்றும் நிதி அமைப்பு குறித்துப் புத்தகம் வெளியிட்டுள்ளார். இந்தியா தங்கத்திற்கும், நிலத்திற்கும் முன்னுரிமை தரும் நாடு என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்த சரக்குகளை மறுஏற்றுமதி செய்ததின் மூலம் பிரிட்டன் பெற்ற வருவாய் குறித்து கீனஸ் ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை.

'ஹோம் சார்ஜ்' என்ற பெயரில் இந்தியாவிற்குத் திரும்பச் செலுத்தியதைக் காட்டிலும் இந்தியாவிலிருந்து அதிக அளவில் பணம் பெறப்பட்டதால் இந்தியாவில் பணப்புழக்க நெருக்கடி ஏற்பட்டது. மொத்தத் திட்ட நிர்வாகமும் ஸ்டெர்லிங்கில் கணக்கிடப்பட்டது. இந்தியாவால் சரிசெய்ய முடியாத ஆண்டுப் பரிவர்த்தனை வருவாய் கடனாகக் காட்டப்பட்டு அதற்கு 40-60% வட்டி சுமத்தப்பட்டது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின் பிரிட்டன் இந்தியாவிடமிருந்து 100 மில்லியன் பவுண்டுகள் பரிசாக அபகரித்து இந்தியாவை வறுமை நிலைக்குத் தள்ளியது. சர்வதேச அளவிலான வாங்கும் திறனை இந்தியா பெறவேயில்லை. 'கவுன்சில் பில்'லால் இந்தியாவிற்கு வரவேண்டிய தங்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியது. அனைத்து உபரி ஏற்றுமதி மதிப்பையும் பிரிட்டனே அபகரித்துக் கொண்டது.

இந்தியாவில் பெருமளவில் பெறப்பட்ட மறைமுக வரி, உப்பு வரி, நில வருவாய் 90% விவசாயிகளை ஒட்டப் பிழிந்துப் பெறப்பட்ட பணம் இந்தியாவிற்குச் செலவிடப்படாமல் பிரிட்டனில் ஸ்டெர்லிங்கில் செலவிடப்பட்டது. வரி அதிகரித்து வருவாய் அதிகரித்த போதும் இந்தியாவில் பணச் சுற்றோட்டம் அதிகரிக்கவில்லை, வேலையின்மையே அதிகரித்தது. ஏற்றுமதி வருவாய் கிடைக்க வில்லை.

1929க்கு முன்னர் முப்பதாண்டுகளாக இந்தியா உலகின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய ஏற்றுமதி உபரியைக் கொண்டிருந்த போதிலும்., 1900க்கும் 1946க்கும் இடையில் இந்தியாவின் வருமானத்தில் எந்த வளர்ச்சியும் இல்லாமல் தேக்கம் ஏற்பட்டது. 1765க்கும் 1938க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் பிரிட்டன் இந்தியாவிடமிருந்து, 9.2 டிரில்லியன் பவுண்டு (45 டிரில்லியன் டாலர்) இன்றைய ரூபாய் மதிப்பில் இது 3301 லட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு சமம்.) அபகரித்துள்ளது. இது இந்தியாவின் ஏற்றுமதி உபரி வருவாய் மதிப்பில் 5% கூட்டு வட்டி சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டது.

இவ்வாறு இந்தியாவிடமிருந்து இலவசமாகப் பெற்ற சரக்குகளே தொழிற்புரட்சியின் எரிபொருளானது. வளர்ந்த நாடுகள் அந்நாட்டு மக்களின் முன்முயற்சியாலும், கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றலாலும் முன்னேற்றம் பெற்றதாக இன்றும் பலர் நம்புகின்றனர்.

பிரிட்டன் மட்டுமல்ல, இன்றைய மேம்பட்ட முதலாளித்துவ உலகம் முழுவதும் இந்தியா மற்றும் பிற காலனிகளிலிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட வளங்களின் மூலமே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. காலனியாதிக்கத்தால் இந்தியாவிலிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட வளமனைத்தையும் உட்கிரகிக்க இயலாதவாறு பிரிட்டன் மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. ஆகையால் பிரிட்டன் உலகின் மிகப்பெரிய

மூலதன ஏற்றுமதியாளராக மாறியது, இது ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் ருஷ்யாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

காலனியாதிக்கக் கொள்ளை வட அமெரிக்கா முதல் ஆஸ்திரேலியா வரை -- ஐரோப்பிய மக்கள் குடியேறிய அனைத்து பகுதிகளிலும் -- நவீன முதலாளித்துவ உலகத்தை உருவாக்க உதவியது, முன்னேறிய முதலாளித்துவ உலகம் அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒரு பகுதியை வளரும் நாடுகளுக்கு இழப்பீடாக ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கான வரலாற்று அடிப்படை இதுவே,

(தொடரும்)

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம்

பொதுச்செயலாளர்: தோழர் தியாகு

அன்பிற்குரியர்! வணக்கம்.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் அரசியல்-கருத்தியல் நிலைப்பாடுகளையும் நடைமுறைச் செயல்பாடுகளையும் தொடர்ந்து கவனித்து வருவீர்கள் என நம்புகிறேன். தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக்கும் சமூக நீதிக்குமான கொள்கைவழியைத் தொடர்ந்து பற்றி நிற்கிறோம். பதவி அரசியலைப் புறந்தள்ளிப் போராட்ட அரசியலை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கிறோம். மக்கள் நலன் கருதி ஒன்றுபட்ட இயக்கங்களில் தொடர்ந்து எங்களால் இயன்ற பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறோம். உணர்வு அரசியலில் மயங்காமல் அறிவார்ந்த அரசியல் களத்தில் ஊன்றி நிற்கிறோம். தமிழீழம் உள்ளிட்ட தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்ட அரசியலில் எமது இடம் சிறிதென்றாலும் இன்றியமையாத ஒன்றென்னும் அறிந்தேற்புப் பெற்றுள்ளோம்.

எம் கொள்கை நிலைப்பாடுகளையும் கருத்துகளையும் திங்கள்தோறும் வெளிவரும் **உரிமைத் தமிழ்த் தேசம்** மின்னிதழில் உங்கள் பார்வைக்குப் படைத்து வருகிறோம். **அறிவுக்குரல்** வாயிலாகவும் புரட்சியச் சிந்தனைகளை விரிய விதைத்து வருகிறோம். எம் விடாமுயற்சியின் பயனாக இயக்கம் சீராகவும் உறுதியாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. அறிவியல் நோக்கும் ஈகவுணர்வும் உழைப்பார்வமும் கொண்ட புதிய ஆற்றல்களை இயக்கத்தின் பால் ஈர்த்துள்ளோம்.

ஆனால், இன்றைய அரசியல் சூழலின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய எமது வலிமையும் வளர்ச்சியும் போத மாட்டா என்பதை உணர்ந்துள்ளோம். இயக்கத்தின் பரவலான வளர்ச்சிக்கும் மக்கள்-பணிக்கும் மேலும் முழுநேர, பகுதிநேர ஊழியர்களைக் களமிறக்க வேண்டும். சமூக ஊடகங்களை இன்னும் விரிவாகப் பயன்படுத்தவும், மெய்ந்நிகர் அரசியல் செயல்நிரலைக் கடைப்பிடிக்கவும் தொடர்ச்சியான பொருள்வளம் தேவைப்படுகிறது. இதற்கென எம் தலைமைக் குழுவில் பேசி முடிவெடுத்து இந்தத் திங்கள் பங்களிப்புத் திட்டத்தை அறிவிக்கிறோம்:

எம் இயக்கப் பணிகளில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையும் அக்கறையும் இருக்குமானால் தொடர்ந்து ரூ.100/- முதல் 2000/-க்குள் திங்கள் பங்களிப்பாகத் தாரூங்கள். இது ஓராண்டுக்கான திட்டமாகும். இதற்கான படிவம் நிரப்பித் தந்து இத்திட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள வேண்டுகிறேன். சிறுதுளி பெருவெள்ளம்!

தமிழர் விடுதலைப் போர்முழக்கம்! சமூகநீதித் தமிழ்த் தேசம்!

நன்றி!

தோழமையுடன்

தியாகு / சென்னை /04/05/2020

தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம்

பொதுச்செயலாளர்: தியாகு

திங்கள் பங்களிப்புப் படிவம்

பெயர்:	
ஊர் / முகவரி:	
தொலைபேசி / புலனம் எண்:	
மின்னஞ்சல் முகவரி:	
திங்கள் பங்களிப்பு:	ரூ.
திங்கள்தோறும் பங்களிப்பு நாள்:	
பங்களிப்பு வழி (நேரில்/ வைப்பகக் கணக்கு/ ஏனைய வழி)	
இயக்கத்திடம் உங்கள் எதிர்பார்ப்பு:	

கையொப்பம்

நாள்